

**Sermons By
William Marrion Branham**

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

**KĄ GI MAN DARYTI SU
JĖZUMI, KURIS VADINAMAS
KRISTUMI?**

Indianos valstija, JAV
1963 m. lapkričio 24 d.

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

KĄ GI MAN DARYTI SU JĖZUMI, KURIS VADINAMAS KRISTUMI?

- Pašalink kalnę,
Nuo šiol leisk priklausyt
Tau visada.
- ²²⁴ Niekas dar neišeikite iš pastato. Tiesiog pagarbiai pastovėkite, ir pakelkime dabar į Jį rankas.
Žvelgiu tikėjimu
Į Avinėlį, Gelbėtoją; (o Jis yra Žodis)
Meldžiu, išgirsk mane,
Pašalink nuodėmę,
Nuo šiol leisk priklausyt
Tau...
...pilnai ir visiškai Tau priklausyt! Dabar atiduodu savo gyvenimą.
- ²²⁵ Vanduo bus paruoštas po kelių minučių. Jeigu negalite krikštytis dabar, mes vėl krikštysim šį vakarą.
Galvokite apie tai, visą popietę: „Jūsų rankose“. Išsilaisvinkite nuo to. Vienintelis būdas tai padaryti — nusiplauti Jėzaus Kristaus Krauju, o Jis yra... Suprantate? Tikrai taip. Atminkite tai, kai nulenksime galvas. Žiūrėkite į Jį dabar.
Per tamsą kai...
²²⁶ Sprendimas yra jūsų širdyje. Jis yra teisiamas. Žodis pasiruošęs nukryžiavimui. Kristus teisiamas. Ką gi jūs padarysite su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?
Būk man vedliu;
Tamsą pakeisk diena,
Nušluostyk ašarą,
Neleisk paklysti man,
Palikt Tave.
Dabar nulenkite tam savo širdis. [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti giesmę „Žvelgiu tikėjimu“—Red.]
²²⁷ Apgalvokite tai giliai, draugai. Galbūt jūsų vardas paskutinis, kuris bus įrašytas į tą Knygą. Mes gyvename paskutiniais laikais. Dabar pamąstykite apie tai kuo r...giliau. Ar jūs...ar yra čia kas nors, kuris Jį atstūmė?
²²⁸ Atminkite, tai gali niekada nebepasikartoti. Pilotas neturėjo jokios kitos galimybės. Jis visomis jėgomis stengėsi išsigelbėti, ir jam nepavyko. Tai buvo jo rankose. O ką gi jūs padarysite su pateptuoju šios dienos Žodžiu, kuris vadinamas Kristumi?

- ¹ Telaimina jus Viešpats, broli Veilai. Labas rytas, draugai. [Susirinkusieji atsako: „Labas rytas, broli Branhamai“—Red.] Vis vėluoju. Bilis man šį rytą pasakė, kad buvo numatyta trisdešimt individualių susitikimų, o buvo tik du, taigi...atrodo, du ar trys. Taigi, suprantate, man tiesiog nepavyksta su visais susitikti, o žmonės laukia, išstisus mėnesius laukia savo eilės. Ir Viešpats ten daro tokius didžius dalykus. O, Jis...Jis — mūsų Dievas. Ar ne? [„Amen“.]
- ² Esu tikras, kad šį rytą visi mes žinome apie didelį liūdėsį, ištikusį šią tautą, kad mes netekome savo prezidento pono Kenedžio. Nors aš nesutikau su šio žmogaus politika ir jo religija, bet vis dėlto jis nenusipelnė tokios mirties. Ne. Ir liko maži vaikai, be tėvelio, ir mama, kuri... Ponia Kenedi, nors, aišku, aš gal ir nesutinku su ja ir jos gyvenimo būdu ir panašiai, bet nereikia pamiršti, kad ji yra motina. Ji ką tik neteko savo kūdikių, ir neteko savo vyro. Ir jis nukrito tiesiai jai ant kelių, ir jos pačios vyro kraujas liejosi jai ant kelių. Tai siaubinga.
- ³ Ar kada nors susimąstėte... Kartais manome, kad ji diktuoja šiai tautai toną dėl stilių ir panašiai. Galbūt ir taip. Bet ar žinote, kad ponias Kenedi nėra girdėjusi nei vieno iš šių mano pamokslų apie tai? Jei ji išgirstų bent vieną iš tų pamokslų, gal elgtųsi kitaip. O kai kurios mūsų seserys tai girdi ir vis tiek tai ignoruoja. Suprantate? Suprantate? Ar ne? Ji užaugo katalike, nieko kito ji ir nežino. Matot, neturiu nieko prieš tai. Ji... Tai sistema. Neturiu nieko prieš žmones, prieš katalikus. Tai sistema, katalikų sistema, lygiai tokia pati kaip presbiterionų, metodistų, ar bet kuri kita (suprantate?), ar sekmininkų, bet kuri. Tai sistema, o ne žmonės.
- ⁴ Aš manau, kad ponas Kenedis buvo geras prezidentas. Nuoširdžiai užjaučiau jo žmoną. Ir man tikrai liūdna, kad net mūsų pačių tauta, kažkokie niekšai ir taip toliau mūsų tautoje, galėtų padaryti tokį dalyką.
- ⁵ Jei negali deramu būdu nesutikti su žmogumi ir, tuo pačiu, laikytis savo pažiūrų...bet juk tai visai ne priežastis žudyti kitą žmogų, vien dėl kažko panašaus. Ir tie vaikučiai žino, pasakė, vienas iš tų mažylių pasakė: „Dabar nebeturiu su kuo žaisti. Tėvelio nebėra“. Matot? Taigi... Aš visą laiką galvojau, kad vieną dieną pats atsidursiu tokioje padėtyje. Taip vos neįvyko jau keletą kartų, kaip jūs žinote, mėgino nušauti užsienio šalyse, kai kitiems tekdavo mane užstoti savo kūnais, kad nenušautų per atstumą.
- ⁶ Taigi kai žmogus taip miršta... Bet tokia jau yra ta kaina, kurią neišvengiamai sumoki, turėdamas šlovę. Ar ne? Man atrodo, kad vidutiniškai kas ketvirtas prezidentas, vienas iš keturių yra nužudomas, ir man tikrai dėl to apmaudu. Kokia gėda, kad pas mus Amerikoje yra toks žmogus, kuris gali padaryti tokią piktadarystę.
- ⁷ Ir vis dėlto, kaip sakiau, aš...aš nesutikau su jo politika. Aš...aš ne...nesutikau su jo idėjomis, kurias jis mėgino įgyvendinti. Bet juk jis yra kitas žmogus. Be to, aš nesutikau su jo religijos sistema. Aš...aš tikrai su tuo nesutikau. Bet iš kitos pusės — jis buvo taip išauklėtas. Štai...štai kodėl. Kaip ir sakiau, galbūt, jei jis būtų girdėjęs kitą, viskas galėtų būti kitaip.

⁸ Yra vienas dalykas, kurį darome, kai kas nors iš mūsų miršta, ar panašiai, net jei kas kitas... Aš manau, kaip...kaip amerikiečių bažnyčia, kaip amerikiečių grupė... Amerikiečiai prezidentu išrinko poną Kenedį. Ir tai buvo... Tai dėl to, kad pas mus demokratija. Aš nebalsavau už poną Kenedį. Aš balsavau už poną Niksoną, nes pažinojau jį asmeniškai. Ir man...man jis patinka, ir aš asmeniškai balsavau už jį, nes jis man patiko. Bet šios šalies žmonės, amerikiečiai, šios tautos mano bendrapiliečiai, išrinko poną Kenedį. O kaip jie tai padarė, na, tai tarp jų ir Dievo, tiek jau to apie tai.

⁹ Bet aš manau, kad dėl šios motinos, žmogiškos būtybės, vaikų motinos, ponios Kenedi, ar negalėtume minutėlei atsistoti ir pasimelsti už ją?

¹⁰ Viešpatie Jėzau, mes — žmonės, mes užjaučiame vienas kitą. Ir, Viešpatie, mes apgailestaujame dėl to, kad mūsų prezidentas buvo tokiu būdu nušautas, tapo tokios šaltakraujiškos žmogžudystės auka. Ir mes taip apgailestaujame, kad mūsų tauta nusirito iki to, kad mūsų tautoje yra tokių žmonių, kurie gali šaltakraujiškai nužudyti kitą žmogų. Panašiai kaip neseniai nužudė tą juodaodį brolių, tiesiog šaltakraujiškai nušovė jį dėl rasinės diskriminacijos. Ir mes taip apgailestaujame dėl to, kad tarp mūsų yra tokių žmonių, Viešpatie. Mes...tai įvyko dėl mūsų silpnumo.

¹¹ Ir mes meldžiamės už šio prezidento žmoną, poniją Kenedi. Juk žinome, kad tie mažyliai matė savo...savo tėvą, kuris prieš porą dienų išvyko iš namų laimingas ir žaidė su jais grumtynių ant grindų. Dabar jie nebeturi tėvo. Ir už tą moterį, kuri...jo žmoną, jos vyras nukrito jai ant kelių, ir jo kraujas liejosi jai ant suknelės; o tik ką palaidojo savo kūdikį.

¹² Ir nors, Viešpatie, galbūt mes tikime, kad ši moteris elgėsi neteisingai, diktudama toną visai šaliai savo apranga ir taip toliau, bet, galbūt, amerikiečiai apskritai, juk jie to ir nori. Taigi mes...šįrįt mes meldžiamės už ją, kad Tu jai padėtum. Ir tegul šios baisios netekties metu ji supras, kas yra Tiesa, Jėzus Kristus — suteik tai, Viešpatie — kad Tu Tas vienintelis, kuris nelaimės valandą gali suteikti ramybę ir paguodą.

¹³ Ir, Viešpatie, padėk mums iš visos širdies toliau būti šviečiančiu žiburiu, juk mes nežinome, koku metu ar kokią įtaką galime turėti kitiems. Leisk mums šviesti Kristaus šviesa iki pat Jo atėjimo. Tada Didysis kaimenės Ganytojas, žinantis visą teisumą, atlygins už kiekvieną nuodėmę, o Jis žino, kaip tai teisingai padaryti. O kol tai įvyks, mes pavedame save į Tavo rankas, tebūna Tavo meilė ir gailestingumas ant mūsų, Jėzaus Vardu, amen.

¹⁴ Taip, aš manau, kad niekas nenusipelno tokios mirties. Taigi... Ponas Linkolnas nenusipelnė tokios mirties, ponas Makinlis nenusipelnė tokios mirties, Hju Longas nenusipelnė tokios mirties — nei vienas iš jų. Aš tikrai prieš tokius dalykus, žmogžudystes. Tai blogai. Mūsų jaunuoliai nekariavo už kažką panašaus svetur. Ne tam buvo pakelta mūsų vėliava. Ne tam esame Amerikos piliečiai. Ne. Nors mūsų tauta yra nuodėmės iškreipta ir sugadinta, štai dėl ko...štai dėl ko vyksta tokie dalykai, dėl nuodėmės.

¹⁵ Na o šiandien mes... Bus Sekmadieninės mokyklos pamoka, yra pora dalykų, kuriuos aš norėčiau pasakyti bažnyčiai. Taigi, visų pirma, prašau jūsų atleisti man už tai, kad sekmadienių rytais taip ilgai jus visus užlaikau, kai

„Ir, Dieve, padėk man būti sąžiningam. Žinau, kad pažadėjai, jog Ateinančio pas Mane Aš neišvairysiu lauk. Ir duosiu jam amžinąjį Gyvenimą, ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. Kas išpažins Mane žmonių akivaizdoje, tą Aš išpažinsiu Mano Tėvo ir šventų angelų akivaizdoje.“ „Kas klauso“, — tikrasis Šventojo Jono 5:24 vertimas yra: „Kas supranta, kas priima Mano Žodį. Kas priima Mano Žodį, ir Mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį Gyvenimą ir nepateks į teismą“. Jūs nepateksite į teismo suolą, kaip Osvaldas. „Bet jūs perėjote, — per atleidimo dovaną, — iš mirties į Gyvenimą“.

²¹⁹ „Viešpatie, aš nežinau, kaip, aš nežinau, kodėl, bet...bet aš tikiu, kad tai įvyko. Aš tikiu savo širdyje, kad mano netikėjimas išnyko. Aš galiu laisvai sakyti „Amen“ kiekvienam Tavo sakomam Žodžiui, ir šią akimirką aš tai priimu. Aš tuo tikiu“.

²²⁰ Dabar nulenktomis galvomis: tie, kurie tuo patikėjo, kurie prieš porą akimirų pakėlė rankas, ir tikėjimu matote čia stovinčio Kristaus atvaizdą, kuriame jūs turite būti. Dabar jūs gyvenate tikėjimu, tikėkite, kad jūsų nuodėmės atleistos. Ir nuo šios dienos jūs pasiruošę krikščioniškam krikštui, ir jūs jau pasirengę gyventi Kristuje. Ar galėtumėte, liudydami Jam, pakelti rankas dar kartą ir pasakyti: „Tikėjimu aš tikiu Tuo visa širdimi“? Telaimina jus Dievas. Puiku. „Aš dabar tai priimu. Aš...aš priimu, pats nieko negaliu“. Telaimina jus Dievas. Atrodo, visi, kuriuos mačiau. „Aš dabar priimu“.

²²¹ Matote, jūs esate niekam tikę, jūs visada buvote niekam tikę, jūs negalite nebūti niekam tikę, bet juk Jėzus mirė už niekam tikusius žmones. „Ką turiu daryti, broli Branhamai?“ Tiesiog priimk tai, ką Jis padarė, tiesiog priimk tai, ką Jis padarė už tave. Ir dabar tikėdami tuo ir priimdami tai...

Dabar, pastoriau, manau, baseinas krikštui bus atidarytas, ar ne? [Brolis Nevilis sako: „Taip“—Red.] Jus pakrikštys, jeigu norite pasikrikštyti.

Jeigu jūs priėmėte titulus „Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia“, iš tikrųjų jūs... Sakau tai su pagarba, su didele pagarba: aš manau, kad jūs nesate pakrikštyti. Nepasikrikštiję, nes nepadarėte to, ką Jis sakė.

²²² Jis pasakė: „Krikštykite juos Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu“. Jeigu jums ištārė tik tuos titulus...Jis niekada nesakė: „Eikite ir ištarkite tuos titulus“. Tai Biblijoje niekada nebuvo daroma. Taip niekada nebuvo daroma. Buvo krikštijama taip, kaip sakė Jėzus: „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu“, kuris yra Jėzus Kristus.

²²³ Petras, turintis raktus, pasakė tą patį, ir visi kiti apaštalai, visa Bažnyčia iki ankstyvosios Nikėjos Tarybos, kai organizavosi Romos katalikų bažnyčia, vietoj Vardo priėmusi titulus. Jūs arba esate krikštyti Romos denominacijos dogmomis, arba krikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, vienas iš dviejų. Tai jūsų rankose, negalite to nusiplauti, tai yra jose.

Jūs dabar tai priėmėte. Noriu jūsų paprašyti, kol...kol vargonininkė ir pianistė atvers žymųjį himną:

Žvelgiu tikėjimu

Į Avinėlių, Gelbėtoją;

Meldžiu, išgirs mane,

Dabar tiesiog pagalvokime apie tai. Norėčiau, kad pagalvotume, kol mes švelniai giedame „Jėzus mus kviečia“. Dabar norėčiau, kad tiesiog pasakytumėte: „Viešpatie, būk gailestingas man, nusidėjėliui arba apsimetėliui“. Aš bažnyčios narys, Viešpatie, bet man...man...man reikia Tavęs. Man reikia Tavęs. Padėk man! Aš...aš tarnausiu Tau. Aš dabar tai pažadu. Aš pakėliau ranką, kad man Tavęs reikia. Pakelk dabar mano širdį, kad priimčiau Tave, ir kad priimčiau Tave į savo širdį“. Kol mes dar kartą sugiedosime šį posmą, ar padarysite tai?

Šaukia dabar,

Šaukia dabar,

²¹⁶ Dabar melskitės kaip mokate. Melskitės. „Jėzus kvie-...“ Tai Jis kalba. Todėl jūs ir pakėlėte ranką.

Švelniai Jis kviečia dabar.

Jėzus jau šaukia, klausykis Jo balso,

Išgirsi...

Išgirskite Jį tiesiog dabar. Pasakykite: „Viešpatie, aš kaltas. Tavo Kraujas ant mano rankų. Aš nusidėjėlis. Nebenoriu, kad Jis ten būtų. Aš negaliu Jo nuplauti, aš tiek metų bandžiau tai daryti. Aš neatstumsiu Tavęs, kaip Pilotas, nesiųsiu Tavęs kam nors kitam. Man reikia Tavęs. Įeik į mano širdį šią akimirką, Viešpatie. Aš priimu Tave. Matau, kad Tu stovi tiesiai prieš mane, kaip koks atvaizdas, tikėjimu aš įžengiu tiesiai į Tave, žinodamas, kad Tu atleidi man. Ir aš... Nuo šiol Tu būsi mano širdyje“.

...dabar (visi melskimės),

Jėzus juk šaukia,

Švelniai Jis šaukia dabar.

[Brolis Branhamas niūniuoja giesmę „Jėzus kviečia“—Red.]

²¹⁷ Dangiškasis Tėve, trumpas pamokslas atėjo prie pabaigos. O dabar metas priimti sprendimus, ši rytą vyksta teismo procesas. Salėje susirinko angelai. Didžioji Šventoji Dvasia čia patvirtina, kad Jėzus vis dar gyvas. Jis buvo amžinojo Gyvenimo šaltinis. Kapas negalėjo Jo sulaikyti, ir pragaras negalėjo Jo pasilikti. Jis pakilo, laisvas nuo pragaro, laisvas nuo kapo. Šiandien Jis stovi tarp mūsų.

O mūsų religijos ir denominacijos supančiojo daugelį mūsų žmonių, Viešpatie. Nuodėmė juos supančiojo, bet šiandien jie nori būti laisvi. Jie stovi kaip Pilotas ir vietoj to, kad perduoti Jį kam nors kitam, jie pakėlė rankas, sakydami: „Įeik į mano širdį, Viešpatie Jėzau. Aš Tavęs daugiau nebeplausiu nuo savęs. Aš negaliu to daryti. Tu vis tiek mano rankose. Aš vis plaudavau ir plaudavau, o Tu likdavai, bet dabar aš priimu Tave. Aš noriu, kad būtum mano gyvenime, ir aš priimu Tave į savo gyvenimą. Viešpatie, priimk mane į Savo Karalystę, atleisdamas mano nuodėmes, ir duok man tikėjimą, kad tikėčiau, jog priimi mane, Tėve“. Suteik tai. Jėzaus Kristaus Vardu mes meldžiamės.

²¹⁸ Ir dabar, nulenktomis galvomis, tikėjimas...tikėjimu...

sakau tuos pamokslus. Taigi jei Viešpats... Aš tai darau dėl to, kad čia aš...aš esu tarp savų, ir aš išdėstau mokymus taip tiesiai ir atvirai, kaip tik sugebu. Kitose vietose šių mokymų nepamokslauju, laikausi tik esminių Evangelijos pagrindų, bet tų griežtų mokymų aš...aš jų nepamokslauju kitur. Na o čia aš užtrunku valandą, kartais dvi ar tris valandas, kad išdėstyčiau savo pamokslą. Ir kartais laikau jus čia iki pusės pirmos, iki pirmos valandos. Bet tai dar nieko, palyginus su tuo, kas buvo anksčiau. Seniau aš beveik visą naktį pamokslaudavau, kartais. Aš nenustodavau...mes dažnai pradėdavome aštuntą ir grįždavome namo tik antrą ar trečią nakties, taip-taip, po mano susirinkimų.

¹⁶ Bet aš...aš...aš pasistengsiu, kai vėl pas jus sugrįšiu, tiesiog trumputį...pamokslą vietoj tokių ilgų pamokų, nebent iš anksto jus įspėsiu, kad bus kažkas tokio. Nes aš tikiu, kad artėja Septyni Trimitai, kurie neatsiejamai jungiasi su Šeštuoju Antspaudu. Kai nuskambėjo Šeštasis Antspaudas, visi Septyni Trimitai suskambo išvien. Suprantate? Todėl mes... Aš norėčiau perduoti tai Bažnyčiai iki Jam ateinant, jei...arba iki man išeinant, ar kaip bebūtų, jei galėsiu.

¹⁷ Bet jei mes tai darysime, įspėsime jus iš anksto. Ir galbūt tada — kaip matome šįryt, vestibulis yra pilnutėlis, ir prie sienų, ir visur — pasistengsime... Mes čia radome vietą, kur galėtume susirinkti. Joje telpa apie tris tūkstančius žmonių, ir tai gera mokyklos salė visai arti mūsų. Ir tuos Septynis Trimitus, mes pasistengsime pamokslauti apie juos toje mokykloje. Ir ten turėsime daugybę sėdimų vietų, taigi, kad tilptų žmonės.

¹⁸ Norime pranešti, kad Niujorke mes nuostabiai praleidome laiką. Ten Moriso auditorijoje tiesiog negalėjome kas vakarą įleisti visų žmonių. Jie buvo taip susispaudę. Gaisrinės... Tos vietos savininkas... Gaisrinės vyresnysis būtų uždaręs tą įstaigą, jeigu būtume leidę žmonėms stovėti taip susispaudusiems. Todėl mums teko jų neįleisti. Tad žmonės buvo gatvėse, vaikščiojo, meldėsi, kad kas nors pavargtų, atsistotų ir išeitų, kad tik jie patys galėtų įeiti ir gauti sėdimą vietą. Suprantat? Kad bent vienas žmogus, jie laukė lauke, kad bent vienas išeitų, ir jie galėtų įeiti. Bet tik tas, kurio buvo eilė, stovinčio prie durų, tada įleisdavo tą vieną. Kai kas nors atsistodavo ir išeidavo, turėjo anksti grįžti namo, taigi, kiti įeidavo ir dalindavosi tuo, kas buvo. Matote, jie vis tiek ateidavo. Tai nuostabu, maloni žmonių grupė. Ir aš tikiu, kad pasaulis, krikščioniškoji Bažnyčia, alksta Dievo.

¹⁹ Taigi aš...aš...aš tikiu, kad... (dėkoju, broli) aš...aš tikiu, kad...kad Dievas suteiks mums tokią galimybę, kad galėtume susirinkti ir išgirsti apie tuos paskutinius Septynis Trimitus. Man patinka, kai esu vedamas kalbėti tokius dalykus, kad jūs žinotumėte.

²⁰ Tada per verslininkų pusryčius... Dažniausiai, ten jų skyriuje, man atrodo, jie sakė, kad ten pusryčių metu būna nuo penkiasdešimties iki šimto žmonių. O tą rytą jie pardavė tūkstantį septynis šimtus bilietai ir užpildė visas patalpas, jos buvo pilnut pilnutėlės. Ir visuose koridoriuose, ir prie sienų, ir visur ant laiptų stovėjo žmonės. Tarp jų kai kurie aukšto lygio tarnautojai, keletas kunigų, ir panašiai, atvyko pasiklausti Žinios. Todėl, aš manau, aš tikiu, kad tai truputėlį padėjo. Galbūt ir ne taip jau mažai, daugiau, negu mes galėtume

manyti.

²¹ Tai va, na o šįvakar... Šįvakar, jei tokia Viešpaties valia, išgirsime pamokslą tokia tema...apie tai, kaip...apie jūsų santykius su Kristumi. Taigi tai bus... Bus trumpai. Pradėsime...norėčiau būti ant pakylės pusę aštuonių. Jeigu... Kada jūs paprastai pradėsite, pusę aštuonių, ar ne? [Brolis Nevilis atsako: „Pradėsime pusę aštuonių, bet pradėsime septintą“—Red.] Aha, septintą, na o aš busiu ant pakylės apie pusę aštuonių, vadinasi, turėčiau baigti apie pusę devynių, jeigu Viešpats leis, nes aš...aš tiesiog... Pasistengsiu taip greitai, kaip tik galiu ir jau pradėsiu treniruotis. [Susirinkusieji juokiasi—Red.]

²² Ir dar vienas dalykas, galbūt čia yra kas nors iš nepažįstamųjų. Žmonės juokiasi — tai dėl to, kad aš vis bandau iš čia pasprukti, bet man vis nepavyksta. Tai panašu į... Tikiuosi, tai neskamba šventvagiškai, tiesiog mano mama sakydavo: kai žmonės šitaip susirenka, tai tiesiog kaip sorgų sirupas šaltą rytą, žinot, toks lipnus ir ilgai tįsta. Taigi maždaug taip ir yra. Mano pamokslai ilgi dėl to, kad Dievo cukranendrė yra saldi (ar ne?), tarsi sulipdo mus kartu. Ir aš...aš...aš ne...kitaip ir nenorėčiau. Būtent to aš ir noriu. Kaip, aš prisimenu, mes stovėdavome ir giedodavome tą giesmę:

Palaimintas ryšys,
Kurs vienija visus,
Kaip brolius Kristaus meilėje
Tvirtai sujungia mus. (Suprantate?)

...reikia išsiskirt,
Tai skauda mums širdis,
Bet lieka dar širdžių ryšys
Ir susitikt viltis.

²³ Ir aš...aš tikiuosi, kad tai visada bus mūsų...mūsų tikslas. Nuo to laiko jau daugelis iš tų senų šventųjų užmigo, bet mes vis dar sujungti širdimis. Aš manau...tame regėjime aną rytą pamačiau juos ten, palaimintus, šlovingus jaunos vyrus ir moteris, vis atrodo taip, kaip atrodo čia, žemėje. Aš manau, jie laukia mūsų atėjimo. Kada nors mes prie jų prisijungsime, jei Dievas leis.

²⁴ Taigi aš...aš... Ir nepamirškite, kad tarnavimas, giedojimo tarnavimas šįvakar prasidės septintą valandą, o ne pusę aštuonių.

O po to, kitą savaitę aš būsiu Šrivorte, Luizianos valstijoje, ten, „Gyvenimo Bažnyčioje“, Šrivorte, Luizianoje. Ir man atrodo, jie mėgins išsinuomotį salę kitoje gatvės pusėje. Vakar skambino brolis Moras, sakė, kad jie... Tai kasmetinė konferencija, ir jie tikisi daugybės žmonių.

²⁵ Prieš perskaitydamas Rašto vietas norėčiau trumpai paliudyti. Neseniai čia sėdėjo viena moteris, buvo... Papasakosiu jums, kokią įtaką turi vieno žmogaus maldos už kitą. Aš kaip tik žvilgtelėjau ir pamačiau tą poniją, už kurią aš neseniai...Mardžę Koks, brolio Rodnio Kokso žmoną, sėdinčią ten. Ir, man atrodo, praėjusią savaitę, kuomet mes buvome čia, Šventoji Dvasia, žinot, veikė per atpažinimą visoje patalpoje, kaip pasakojo žmonės. Ir ji sėdėjo... Ji dabar sėdi štai čia. Bet tąkart ji sėdėjo kažkur toliau. Ir aš...aš pažvelgiau, ir

Laisvasis mąstymas: „Aš pats sau mąstau“. Nieko tu ten nemąstai. Ką gi tu darysi su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi? Joks tu ne laisvamanis. Laisvojo mąstymo nėra. Būkite tokio pat proto kaip Kristus Jėzus.

Pasimelskime.

²¹¹ Mąstykite štai kaip: „Mąstykite apie visa, kas dora ir šlovinga“. Aš sakau tiems, kurie šįryt tarp mūsų ir taip pat tiems, kurie klausosi juostos. Jeigu jūs šiandien esate čia, ir žinote, kad jūsų širdis nėra teisi prieš Dievą, ir jūs nesate gimę iš Jo Dvasios, ir Dievas...

Pasakysite: „Na, aš išpažįstu“. Aš ne apie tai kalbu. Ar Dievas tai priėmė? Jūs galite sakyti: „Taip, aš...aš išpažįstu ir taip toliau. Taip, aš tikiu“. Taip ir Pilotas: „Žinoma, aš išpažinau štai taip: „Ką gi man daryti su tuo Teisiuoju?“ Tokiu būdu Jo nenuplausite nuo savo rankų. Ne, ne.

²¹² Ką gi jūs su Juo darysite? Jeigu jūs nesate iš naujo gimęs krikščionis, ir Šventoji Dvasia negyvena jumoje, nepraturlina jūsų gyvenimo, tai gal jums verta tai priimti dabar? Jūs niekada to nenuplausite nuo savo rankų. Jūs nenustosite girdėti šios Žinios. Ji skambės jums, kol neįleisite šios Žinios į savo širdį, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

²¹³ Ar šiandien bus tokių šioje auditorijoje, štai čia, kurie suvokia, kad jie klysta, ir pakels rankas? Mes neturime vietos kvietimui prie altoriaus, salė perpildyta. Bet tiesiog pasakykite: „Pasimelsk už mane, broli Branhamai. Tepadeda man Dievas“. Telaimina jus Dievas, aš matau jūsų ranką. „Tai...aš noriu to dabar. Štai čia aš prieš Dievą noriu, kad Jis žinotų, jog aš esu kaltas, ir suvokiu, kad esu kaltas. Aš-š nenoriu, kad Jis būtų mano rankose. Noriu, kad būtų mano širdyje“. Pakelkite ranką, pasakykite: „Pasimelsk už mane, broli Branhamai“. Telaimina jus Viešpats. Aš matau, čia tarp šių žmonių, gal keturiasdešimt, penkiasdešimt pakėlė rankas.

Šaukia dabar,

Šaukia dabar,

Pagalvokite, juk čia Jis šaukia. Jėzus šaukia. Tai Jis kalbasi su jumis.

²¹⁴ Nejaugi jūs taip giliai nuodėmėje, kad jūsų širdis tokia sustabarėjusi, jog daugiau to nebenorite...nebegirdite? Anksčiau, kai buvote mažas berniukas ar mergaitė, jūs apie tai išgirdote. Jūs troškote tai padaryti, bet atidėjote tai, ir tiesiog stabarėjote vis labiau ir labiau, atmesdami tuos perspėjimus ir traukė. Nejaugi jūs nuėjote taip toli, kad daugiau to nebegirdite? Nejaugi jūs jau...ar jūsų...tokioje padėtyje, kaip Osvaldas šį rytą, kad jūs jau žinote? O! Kaip gi jūs galite?

Ar dar bus kas nors prieš mums baigiant ir man pasimeldžiant? Bet kur šiame pastate, jeigu niekada nekėlėte rankos, pasakykite: „Broli Branhamai, kai tik pasakei tuos paskutinius žodžius, aš...aš tai pajutau“. Bet kas lauke, koridoriuose, prie langų, bet kur, nesvarbu. Tiesiog...

²¹⁵ Telaimina jus Dievas, panele. Telaimina jus Dievas, pone, jus. Matau jus. Jis... Telaimina jus Dievas, ponija. Dar kas? Telaimina jus Dievas, ponija. Telaimina jus Dievas, štai čia. Ir telaimina jus Dievas tenais, berniuk, mergaitė. Taip, telaimina jus Viešpats. Ten gale, pone. Aha.

Vandeniui... Jūs nenuplausite Jo nuo savo rankų. Nėra tokio vandens, tokio ploviklio, kuris galėtų nuo Jo išvalyti. Jis jūsų rankose. Ką gi su Juo darysite?

²⁰⁵ Štai vienintelis dalykas, kurį galite padaryti. Jeigu neįmanoma Jo nusiplauti nuo rankų, neįmanoma suversti Jo kam kitam, kažkaip mistiškai to neatsikratysi. Nėra jokio būdo. Jūs galite tik tai priimti į savo širdį. Štai kaip galima Jo atsikratyti. Paleiskite Jį iš savo rankų ir įsileiskite į širdį, arba palikite Jį savo rankose ir stosite prieš Teismą. Tik taip galite pasiegti.

Piloto galas buvo baisus.

²⁰⁶ Žodyje sakoma, kad tie, kurių rankose Jis lieka... Aš norėjau tai perskaityti. Taigi ten sakoma: „Jie šaukė uoloms ir kalnams. Jie meldėsi, bet jų maldos buvo pavėluotos“. Suprantate? Jie šaukė: „Paslėpkite mus nuo Sėdinčiojo sosto veido ir nuo Avinėlio rūstybės, tai yra Avino...atėjusio Avinėlio Gyvenimo, nes atėjo didi teismo diena, ir kas gali išstovėti?!“

²⁰⁷ Kaip manote, ką darys Osvaldas, kai pasirodys prieš Aukščiausiąjį teismą ir pamatys tas rūsčias visų sėdinčių ten prisiekusiųjų akis? Jis žino, kas bus. Arba dujų kamera, arba ten kabanti virvė, arba dar kas. Jis turės su tuo susidurti.

²⁰⁸ Bet kas bus, jeigu ten pasirodysite su Krauju rankose dėl to, kad atstūmėte? Ir žinosite, kad pragaras jau laukia jūsų, amžinoji pražūtis. Šaukė uoloms ir kalnams, ir meldėsi, bet jų maldos buvo pavėluotos.

Žydų 10: „Jeigu sąmoningai nusidedame“. Nuodėmė — tai netikėjimas. „Jeigu, priėmę Tiesą, pasiekę tiesos pažinimą, sąmoningai netikime...“. Nebūtinai jeigu priėmėte Ją, net jeigu žinote apie Ją. Nebūtinai dėl to, kad Ją turite, tiesiog... O, ne, ne. Suprantate? Nepasakyta: „Priėmę Tiesą“. „Jeigu, pasiekę pažinimą, kad tai Tiesa, sąmoningai nusidedame, tada nebelieka aukos už nuodėmes, bet baisus laukimas liepsnojančio pykčio, kuris praris priešininką. Nes Viešpats pasakė: „Mano kerštas, Aš atsilyginsiu, — sako Viešpats“.

²⁰⁹ Jeigu mes sąmoningai nustojame tikėti po to, kai Tiesa buvo mums pristatyta, gailestingumo nebeliks. Gailestingumas daugiau nebus suteiktas.

Pastoriau, kuris klausaisi šios juostos, ką apie tai manai? Bažnyčios nary, kuris klausaisi šios juostos, ką manai apie tai? Ką gi tu darysi, jeigu sąmoningai nustojame tikėti? Nenusiplausi to nuo savo rankų. Į būstinę to neperduosi. Tai bumerangu grįš atgal. Tu tai išgirdai. Ką darysi? Kaip išstovėsi tą dieną?

Jis arba tavo rankose, arba tavo širdyje, vienas iš dviejų. Padėk mums, Dieve.

²¹⁰ Įsivaizduokite tą nužudymą, ir kas dabar dedasi to žmogaus širdyje. Ką jis padarė? Jis per vėlai atsipeikėjo, kai jau buvo visa tai padaręs.

Žiūrėkite, jis gi turėjo galimybę. Jis buvo gimęs laisvu amerikiečiu. Jis buvo amerikietis. Bet jis panoro parduoti pirmagimystę ir tapti rusu, ir tai atsigrėžė prieš jį patį. Jis vedė rusę. Dabar jis Kubos komunistų partijos laisvamanis.

ten buvo moteris, kuri...kuri buvo pašaukta, nes sirgo cukriniu diabetu. Ir Mardžė buvo... Bet regėjime tai buvo Mardžė. O Mardžė stovėjo ten, bet aš pažiūrėjau, aš pamačiau ją, ir tai... Ir aš pagalvojau... Ir aš pažiūrėjau į tą kitą moterį, bet regėjime buvo Mardžė, tačiau Šviesa buvo virš tos kitos moters. Taigi aš...aš stebėjau.

²⁶ Ir aš pagalvojau, ką gi, jeigu aš pakviesiu Mardžę, žmonės pasakys: „Taip-taip, aišku“. Kažkas iš jų pažįstamų pasakytų: „Tai jis juk... Jos vyras — vienas iš jo artimų draugų. Jie gyvena kartu, miega kartu, medžioja kartu, ir...ir taip toliau. Aišku, jis žinos apie tai“. Bet Mardžė to nežinojo. O aš pakviečiau tą kitą poniją, kuri buvo... Man atrodo, sesuo iš Čikagos, kaip aš vėliau sužinojau.

²⁷ Bet įvyko taip, kad jos...gamykloje buvo vykdomi patikrinimai dėl diabeto. Ir...ir ji sirgo diabetu. Taigi užvakar dėl to ji važiavo į kliniką. Ir...ir kai užsiminė apie tai, tada aš priminiau jai apie tą atsitikimą. Ir aš pasakiau: „Sese Mardžė, prieikite“, ir pasakiau jai apie tai, kad jai tirpsta rankos, ir kad tai tikrai nemalonus jausmas.

Ta moterėlė beveik dieną ir naktį triūsia tenai, kad...tikra motulė, kad padėtų savo vyrui sumokėti už namą, kurį jie stato. Ir...ir ji, ir jos sesutė Nelė, ir Čarlis (tai Rodnio brolis), ir jo žmona, ir jie visi kartu dirba tose gamyklose iš visų jėgų. Ir kenčia panieką. Jos nekerpa plaukų, ir nesinaudoja makiažu bei panašiais dalykais nuo to laiko, kai tapo krikščionėmis. Aš manau, kad reikia pagirti tai, kas pagirtina. Ir aš tikrai negalėčiau abejingai kalbėti apie tas dvi jaunas moteris.

²⁸ Ir tada paėmiau ją už rankos ir pasimeldžiau už ją. Ji nuėjo, ir diabeto neberado nė pėdsako. Jis išnyko, štai kaip.

Viena ponija sėdėjo kažkur čia, ji buvo iškviesta, ir tai buvo sesuo pavarde Brius. Šįryt aš jos nematau, bet ji visuomet buvo... Ta moteris — tikra maldininkė. Ir ta moteris atėjo, kai aš čia paskutinį kartą buvau, o nieko, jokių maldos kortelių ne...nebuvo išdalinta, taigi niekas nesiruošė jokiai maldos eilei, taigi jie tiesiog... Šventoji Dvasia tiesiog iškviestavo žmones.

²⁹ Ir ta panelė Brius, ji buvo...buvo vieną kartą išgydyta, ji pati, nuo vėžio. Ir ji...ir jos širdyje visą laiką buvo našta už kitus žmones, ir ji tiesiog meldėsi. O ten buvo viena ponija iš Luisvilio, visai arti mirties nuo gerklės vėžio. Ir kol ji meldėsi, Šventoji Dvasia nueina tiesiai link tos moters, pašaukia ją, ar kas ten buvo, pasako jai, kas ji...tai yra, kuo ji vardu, ir kas ją vargina, ir apie tai, kad ji serga vėžiu, ir pasakė, kad ji...kad viskas bus gerai. Ir ta ponija nuėjo namo.

Praėjus porai dienų, ji vos nenumirė nuo dusulio, tiesiog jos gerklė taip stipriai ištino. Ji stipriai nusikosėjo, ir vėžys iššoko. Ir ji sveikut sveikutėlė. Matot?

³⁰ O kas atsitiko? Suprantate, pats tas auglys yra piktybinis, ir jame yra gyvybė. Suprantate? Vėžys kilęs iš žodžio, iš medicininio termino „krabas“, kuris reiškia „daugiakojis“, kaip ir jūros krabas, ir...ir jis siurbia iš jūsų kraują. Ir tas piktybinis auglys jos gerklėje turėjo...jis buvo, štai ką jis ir darė.

Taigi, supraskite, aš turiu reikalą ne su augliu. Aš turiu reikalą su gyvybe

tame auglyje. Suprantate? Gyvybė, kuri yra tame auglyje, — štai su kuo mes kovojame. Suprantate? „Mano Vardu jie išvarinės demonus“. Žodis demonas reiškia „kankintojas“, kaip, pavyzdžiui, kūno. Ir tai buvo demonas. Ir tuomet, kai gyvybė paliko tą auglį, žinoma, nuo to auglys pradėjo tinti.

³¹ Panašiai kaip gatvėje suvažinėtas šuniukas, kažkas tokio, pagulės porą dienų saulėje ir taps dvigubai didesnis.

Taigi štai nuo ko tai moteriškai pablogėjo. Aš jau daug kartų tai aiškinau. Jei jums pablogėja, būtent tai ir yra ženklas, kad jūs esate išgydytas. Suprantate? Taigi jai kaskart darėsi vis blogiau, smaugė ją, nes tino. Ir tas... Bet jis atsiskyrė, jame nebebuvo gyvybės. Ir kai ji sukosėjo štai šitaip [Brolis Branhamas atsikosti—Red.], štai taip, iššoko, atsiskyrė nuo jos kūno. Ir ta negyva materija, tiesiog kūnas be gyvybės jame (vėžio jau nebuvo), iššoko, iškrito. Suprantate?

³² Taigi, štai kas — tuomet išėjo kūnas. Tai ne demonas išėjo; tai namas, kuriame jis gyveno. Jis išėjo, nes moteris tikėjo tuo, kas jai buvo pasakyta, žinodama, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Štai kas nužudė tą vėžį, atėmė iš jo gyvybę.

Taigi, ji galėjo išeiti...nuėjo pas gydytoją, ir gydytojas pasakė: „Nesąmonė, viskas ten yra, kaip ir visada buvo“. Ir tai buvo tiesa, auglys ten buvo, bet ne gyvybė, — jos nebebuvo. Suprantate?

³³ Na, o kas būtų, jei tas auglys būtų buvęs kurioje nors kitoje vietoje, iš kur negalėtų išeiti?

Tai ta nuotrauka? [Brolis Nevilis sako broliui Branhamui: „Tai yra to auglio, atkritusio nuo ponios Beiker iš Springvilio, Indianos valstijos, nuotrauka. Ir ji... Tai padidinta nuotrauka, kurią ji perdavė po maldos“—Red.] Tai yra po maldos atkritusio auglio nuotrauka nuo ponios Beiker iš Springvilio, Indianos valstijos. Tai jo nuotrauka. Matote, tai tas kūnas, kuriame gyveno demonas.

Tiesiog kaip ir jūs gyvenate savo kūne: jis gali būti mažas, didelis, rudaplaukis, juodaplaukis, koks bebūtų. Suprantate? Arba velnias gyvena šiame kūne, arba tame kūne gyvena Kristus. Taigi, o kai gyvybė jį palieka, jūsų kūnas pasilieka žemėje (suprantate?), bet gyvybės ten jau nebėra.

Kai gyvybė išėjo, kūnas pasiliko. O vėliau jis atsiskyrė nuo jos kūno ir buvo išvartytas, tas kūnas buvo pašalintas.

Bet jeigu jis yra tokioje vietoje, iš kur jis negali išeiti, tada jūsų širdis turi paimti tą negyvąją materiją ir valyti kraują kaskart, kai plaka. Nuo to prasideda karščiavimas ir visi kiti dalykai, kadangi tai infekcija. Ar suprantate? Ir jūsų širdis turi... Kiek žinau, širdis valo kraują, jo apytaka. Sese Dauch, ar teisingai? Man atrodo, taip ir yra. Širdis, kai plaka, valo. (Juk, žinot, ji — medsesuo, dar ir kita sėdi priešais ją). Val-...paima tą... Ir štai nuo ko karščiuojama — nuo infekcijos. Ji paima tą infekciją ir...ir pakyla temperatūra.

³⁴ Taigi, tie žmonės, suprantate...tai jūsų tikėjimas. Jokių būdu ne jausmai. Tai nieko nereiškia, net jeigu taip yra, jeigu mano ranka nėra sveika — tai

girdžiu, kad darosi bloga. Aš irgi prieš jį. Žinoma, aš prieš jį. Bet aš dar labiau prieš tą vyrą, tą moterį, kurie atstumia Jėzų Kristų, Žodį. Net jeigu tu pamokslininkas ar kas bebūtum, Kristui tu didesnė našta negu tas komunistas. Jis neišmano ir nieko apie tai nežino. O jūs turėtumėt žinoti. Suprantate? Jūs mokate atpažinti komunizmo laiką, bet savo dienos ženklą atpažinti negalite.

²⁰¹ Jėzus pasakė tiems fariziejams, tarė: „Veidmainiai!“ Sakė: „Išseinate ir žiūrite į dangų, ir sakote, kad rytoj bus blogas oras, nes rausta apsiniaukęs dangus. Jeigu dangus giedras, — sako, — jūs sakote, kad rytoj bus giedra diena“. Sako: „Laiko ženklus jūs mokate atpažinti, tiksliau, dangaus ir oro ženklus, bet laiko ženklų jūs nesuprantate“. Štai Jis, Mesijas, ir tai atstūmė.

O mes kalbame vien tik apie komunizmą ir panašius dalykus, bet laiko ženklą, jo mes nesuprantame. Matote? Mes jo nepastebime, praleidžiame tai. Dabar susivienija netikėjime ir priima jį, bet nesupranta ir nemato laiko ženklą, apie kurį buvo sakoma Biblijoje.

Ar supratote? [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Reikia baigti, kuo greičiau. Jau darosi vėlu, suprantate.

²⁰² Kaip darė jų tėvai, taip ir jie, tas pats ir šiandien. Taigi sprendimas priimtas. Jis turi būti priimtas. Jūs turite kaip nors jį priimti. Suprantate? Žodis vėl bus nukryžiuotas, ar ką jūs darysite? Žodžio nukryžiavimas čia pat. Nukryžiuosite ir sustabdysite patvirtintą Žodį dėl denominacijų, kaip padarė Pilotas, bandydamas kam nors suversti. Tai ką gi jūs, kaip individai, darysite su pateptuoju Žodžiu, kuris vadinamas Kristumi?

Tas pats vakar, tas pats Kristus, patepęs Žodį Nojaus laikais. Tas pats Kristus, tas...tas Medis, buvęs Edeno sode, kurį apleido Ieva, valgiusi nuo to Gyvenimo Medžio, kad pasirinktų išminties medį. Jis...ji paliko Gyvenimo medį, kad priimtų mirties medį. Nojaus laikais padarė tą patį. Pranašų laikais jie padarė tą patį. Kristaus laikais jie padarė tą patį.

Štai jie ir šiandien. Kiekvienas jų kalbėjo apie savo laiką, ir kai tai išsipildydavo, kas kartą jie pasirinkdavo savo denominacinės priežastis ir taip toliau, ir pasaulio išmintį vietoj pateptojo Kristaus Žodžio. Ką gi jūs darysite, kaip individai?

²⁰³ Jis taip ir liko Pilotui rankose. Aš...aš jau baigiu, tad pabūkite dar minutėlę labai ramiai. Pilotui nepavyko Jo nusikratyti nuo savo rankų.. Taip bus ir jums, kaip darė jis, bandydamas visas tas gudrybes. Jam nei karto nepavyko. Žinote, kas atsitiko Pilotui? Jis išprotėjo. Galiausiai jam visą laiką vaidenosi tik tas nukryžiavimas. Jam vaidenosi vien siautėjimas, kol pagaliau jis išprotėjo.

²⁰⁴ Ir šiaurėje, Norvegijoje, yra tokia legenda, tiksliau ne... Atsiprašau, Šveicarijoje, aš ten buvau kaip misionierius. Sako, kad tūkstančiai susirenka ten iš viso pasaulio per Didįjį penktadienį, prie vandens telkinio, kur nusiskandino Pilotas. Galiausiai, jis puolė į tą vandens baseiną ir nusiskandino. Ir sakoma, kad kasmet Didįjį penktadienį trečią valandą po pietų vanduo pamėlynuoja, užverda toje vietoje, kur gulėjo Pilotas kūnas. Jis tai atmetė. Kraujas vis dar jo rankose. Ir jis atstūmė, jis atsiskė.

Jis atsakė: „Aš tam gimiau“.

Tas sako: „Aš nerandu Jame jokios kaltės“. Aha. „Na, aš tiesiog nusiplausiu Jį nuo savo rankų“.

¹⁹³ Jis atsakė Jam, bet tas negalėjo to priimti. Kodėl? Dėl to smuktų jo prestižas. Todėl jis nusprendė nusiųsti jį pas vyriausiąjį bažnyčios vadovą, kad pažiūrėtų, ką šis darys. Matote?

¹⁹⁴ Tas pats ir dabar, vėl kyla tas pats klausimas. Ką gi tu su Juo darysi, su Žodžiu? Ką gi tau reikia daryti: klausti vyriausiojo vadovo arba vyskupo, arba dar ko nors, ar tau galima keisti savo krikšto būdą, ar tau galima daryti tą ir aną? Suprantate, todėl: „Žinoma, kad tau negalima!“ Ir vėl viskas grįžta į tavo rankas. O jei tai padarai, tave išspirs. Supranti?

¹⁹⁵ Dėl to smuktų žmonių prestižas. Taip, jie...jie galvoja... Be to, denominacinė taryba nebūtų už tai... Kaip Pilotas suvertė tai ciesoriui, jie nebūtų už tai. Ciesorius sugrąžino tai į Piloto rankas. Taigi jie bando perduoti Jį savo...savo denominacijos vadovams, o tai nepadeda. Ši gudrybė niekada nesuveikdavo ir nesuveiks. Tai nepadėjo Pilotui, nepadės ir jums ir visiems kitiems nepadės.

¹⁹⁶ Dabar, antra, ką jūs galite padaryti... Tai yra, trečia: priimti Jį arba Jį atmesti. Nuo savo rankų Jo nenusiplausi. Neįmanoma suversti Jo kokiai nors kitai sistemai arba kam nors. Jūs turite susidurti su tuo akis į akį. Taigi ką jūs galite padaryti?

Kaip Pilotas, kuris stovėjo su tuo, sakė: „Duokite man vandens, aš nusiplausiu tai nuo savo rankų, kad įrodyčiau!“ Kai Jis grįžo, jam vis tiek teko priimti nuosprendį, tai jo nepateisino. Jis bandė sakyti: „Na, aš...jei negaliu Jo atsikratyti, atiduosiu Jį į Ciesario rankas“. Ir tai bumerangu jam grįžo atgal.

¹⁹⁷ Ir jums, kaip individams, taip grįžta. Ką gi jūs darysite? Ne tai, ką darė motina, ką darė tėtis, ką daro pastorius, ką daro brolis Branhamas, ką dar kas nors — tai jūsų rankose! Ką jūs su tuo darysite, su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi? Nes ant jūsų rankų Kraujas, ir tai Dievo Kraujas. Tai ką gi jūs darysite? Būsime kalti dėl nukryžiuavimo. Ar suprantate?

¹⁹⁸ Jūs galite nukryžiuoti Jį, priimti savo religiją ar ką tik norite, arba pasakyti: „Na, aš tiesiog suversiu tai kitam. Aš neturėsiu nieko bendra su tomis bažnyčios nesąmonėmis“. Jums nepavyks. Jis jūsų rankose. Tikrai. Jums nepavyks. „Aš tiesiog pamiršiu visa tai“. Nepavyks. Tai vis tiek jūsų rankose. „Na, aš tiesiog pasakysiu, kad mano pastorius mane taip išmokė“. Sugrįš bumerangu atgal. Tai jums. Jūs žinote. Dabar jūs galite arba priimti jį, arba atstumti, tiesiog kaip pasirinksite. Ką? Turite pasirinkti vieną iš dviejų.

¹⁹⁹ Kas gi dabar? Kaip Jėzus pasakė tiems fariziejams, Jis pasakė: „Ak, jūs, aklieji fariziejai“. Matote, mes šiandien tą patį pasakėme: „Aklieji religijos mokytojai, jūs mokate atpažinti komunizmo laiką. Tiek su juo kovojate, nors žinote, kad Dievas tai išklėlė būtent jūsų sunaikinimui“. Matote, nežino Raštų. Suprantate? „Jūs...jūs mokate atpažinti, kad komunizmas užkariaus pasaulį. Jūs tai matote. Jūs tai mokate atpažinti“.

²⁰⁰ Visos kalbos tik apie komunizmą. „Išvarkime komunizmą!“ Tiek daug to

visiškai neturi reikšmės. Būtent mano tikėjimas viską daro. Suprantate? Tiesiai prieš save matome tikėjimu visiškai išgydytą žmogų. Ir tada mes tiesiog žengiamo žingsnį po žingsnio, kol neižengiam tiesiai į tą žmogų, ir jame einame pirmyn. Suprantate? Štai kaip. Ir tai, štai kas tai daro — jūsų tikėjimas, ne jūsų jausmai. Jūsų tikėjimas tai daro. Tebūna Dievui padėka ir šlovė!

³⁵ Dabar trumpai pasimelsime, ir turime vieną temą, kurią norime išnagrinėti, ir per tą trumpą laiką teprakalba mums Viešpats apie tai.

Ir dar, jei kas iš jūsų turi šįryt išvykti, ir nebus vakariniame tarnavime: Viešpačiui leidus, aš...aš noriu čia vėl atvažiuoti. Šeima atvažiuos Kalėdų savaitę. Ir tada, sekmadienį po Kalėdų, jei Viešpats leis, aš noriu pamokslauti kalėdinį pamokslą čia, šioje bažnyčioje, sekmadienį po Kalėdų. Jei Viešpats leis, tema bus „Gatvės valkata“.

Taigi dabar nulenkite galvas ir pasimelskime, prieš skaitydami ištrauką.

³⁶ Viešpatie Jėzau, būk šalia mūsų dabar. Ir mes žinome, kad labai sunku mūsų mažoje bažnyčioje, kai daugelis stovi. Ir...ir mes čia ne dėl to, kad čia patogu, kad mums būtų fiziškai patogu, nes iš tikrųjų čia nepatogu. Ir mes čia ne tam, kad mus pamatyti. Bet mes čia dėl to, kad pajutome Tavo Artumą. Ir mes žinome, kad Tu čia. Ir mes čia, kad mus taisytum. Ir mes čia, nes žinome, kad esame Dievo namuose. Ir mums gera būti čia, nesvarbu, kaip nepatogu bebūtų stovėti ir...ir sėdėti susispaudus, bet mes čia, nes mes...mes jaučiame, kad Dievas čia.

³⁷ Būtent taip, tikriausiai, jautėsi ir tas vaikinys tą naktį, kai Paulius pamokslavo visą naktį — pamokslas buvo toks ilgas — turbūt nuo pat saulėlydžio iki pat saulei patekanti rytą. O vaikinys sėdėjo labai aukštai, nukrito, ir žmonės pagalvojo, kad jis mirė. Ir Paulius visu kūnu atsigulė ant jo, ir Dievo Dvasia, kuri buvo pasiuntinyje, sugrąžino į to vaikino kūną gyvenimo dvasią. Ir jis tarė: „Jam viskas bus gerai“ — ir tas vaikinys buvo gyvas. Jam buvo įdomu, apie ką kalbėjo Paulius.

³⁸ Dieve, mums šįryt irgi įdomu, ką Šventoji Dvasia gali pasakyti mūsų širdims. Ir mes meldžiame, kad Tu atlaužtum Gyvybės Duonos kiekvienam iš mūsų, ir kai mes šiandien išeisime iš čia, kad neišeitume iš šio pastato tokie patys, kokie atėjome. Krikščionys tepriartėja prie Tavęs. Nusidėjėliai šiandien teatsiverčia. Ligoniai tebūna išgydyti. Ir tepriartina prie mūsų Dievo Karalystę, netgi tebūna mūmose. Nes mes prašome Jėzaus Kristaus Vardu, laukdami, kad Jo Dvasia duos mums Žodžius. Amen.

³⁹ Dabar perskaitykime ištrauką iš Rašto, kuris yra... Dievo Žodis visada teisus.

Ir dar, kiekvienas...matau, kad jūs labai geri tiems, kurie stovi. Matau, kad žmonės atsistoja, atsisėda, užleidžia kitiems vietą. Tai tikrai puiku. Gaila, kad neturime daugiau vietos, bet mes tiesiog jos neturime šiuo metu.

Atverskite Mato 27, ir skaitysime nuo 11-tos eilutės, o tada kalbėsime šia tema:

O Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas Jį klausė: „Ar Tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Taip yra, kaip sakai“.

Aukštųjų kunigų ir vyresniųjų kaltinamas, Jis nieko neatsakė.

Tada Pilotas klausė: „Ar negirdi, kiek daug jie prieš Tave liudija?“

Bet Jis neatsakė jam nė žodžio ir tuo labai nustebino valdytoją.

Per šventę valdytojas...pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo.

Tuo metu jie turėjo ...pagarsėjusį kalinį, vardu Barabą.

Todėl, žmonėms susirinkus, Pilotas klausė: „Kurį norite, kad jums paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Kristumi?“

Nes jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo.

Sėdinčiam teismo krėslė Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: „Nieko nedaryk šitam teisiamajam, nes šianakt sapne labai dėl Jo kentėjau“.

Bet aukštieji kunigai ir vyresnieji įtikino minią, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudyti.

Tada valdytojas jiems tarė: „Kurį iš šių dviejų norite, kad jums paleisčiau?“

Tik pagalvokite!

Jie šaukė: „Barabą!“

Pilotas paklausė: „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi? ...Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?“ Ir jie visi rėkė: „Nukryžiuok Jį!“

Jis klausė: „Ką bloga Jis padaręs?“ Bet jie dar garsiau šaukė: „Nukryžiuok Jį!“

Pilotas, pamatęs, kad nieko nelaimi, o sąmyšis tik didėja, paėmė vandens, nusiplovė rankas minios akivaizdoje ir tarė: „Aš nekaltas dėl šio teismo kraujo. Jūs žinokitės!“

Visi žmonės šaukė: „Jo kraujas tekrina ant mūsų ir ant mūsų vaikų!“

Tada jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.

⁴⁰ Koks liūdnas vaizdas! Aš pavadinsiu šią temą, jei norite, taip pasižymėkite, arba pavadinkite. Ir juosta turbūt turėtų būti pavadinta taip: „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?“ Ir potemė, kurią aš naudosis iš šios temos...ir potemė būtų: Kai Jėzus jūsų rankose. Ką jūs darysite, kai Jėzus jūsų rankose?

⁴¹ Šis veiksmas prasideda ryte teismo salėje, kur valdytojas Pilotas buvo iškviestas imtis veiksmų ir...ir priimti nuosprendį. Tai vyko anksti ryte, dar prieš aušrą, ir jam sutrukdė miegą, ir...ir jis buvo iškviestas išklausti šio Žmogaus bylą.

⁴² Tai mūsų Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus nukryžiuavimo laikas. Jis ne...Jis nieko nepadarė, kuo jie ir įsitikino, ir Jis...Jis į viską atsakė. Tiesiog atėjo metas tam įvykti.

Niekas negali įvykti be priežasties, dėl kurios viskas taip atsitinka. Viskam, kas vyksta, turi būti kokia nors priežastis dėl to, kad tai...tai, aišku,

mėginame tai suversti ant kitų, kaip padarė Adomas ir Ieva.

Ieva pamėgino. Adomas pasakė: „Moteris, kurią Tu man davei“, — o tai buvo blogas pasiteisinimas. Suprantate? Moteris pasakė: „Gyvatė mane apgavo. Ji... Tai jis su manimi turėjo lytinių santykių. Tai jis mane suviliojo. Tai jis kaltas“. Tai visiškai neatleido nuo to, jie vis tiek sulaukė baismės. Tikrai taip. Gerai.

¹⁸⁷ Neįmanoma suversti, vienas... Nepasakysi: „Jeigu mano denominacija tuo tikėtų, aš...aš irgi tikėčiau. Bet aš šioje denominacijoje jau ilgą laiką“. Tai neturi su tuo nieko bendra. Žydai buvo tokioje pat padėtyje, taip ir jūs.

¹⁸⁸ 188Ir įsidėmėkite, daugeliu atvejų šioje kategorijoje matome labai kultūringus žmones. Dabar klausykitės įdėmiai.

Suprantate, kultūra, tai, ką šiandien vadiname kultūra, būtent tai šėtonas davė Ievai — truputėlį išminties. Sakė: „Tau neatvertos akys, tad tu visko nesupranti“. Ji žinojo Žodį ir viską. Ji matė, kaip Dievas patvirtindavo tą Žodį, ir to turėjo užtekti. Jis saugojo ją amžinajame Gyvenime, kol ji buvo su tuo Žodžiu. Kai ji nusizengė Žodžiui, ji turėjo Dievo pažadą, kad mirs tą pačią dieną, kai Jam nusizengs. Ir kai nusizengė, ji mirė. Teisingai.

¹⁸⁹ Mes čia turime patvirtintąjį Dievo Žodį, patvirtinantį, įrodantį Dvasią, kad Jis mus priėmė ir suteikė mums Šventosios Dvasios Krikštą. Mes pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Ta pati Evangelija, tie patys ženklai, tie patys stebuklai, tas pats tarnavimas, netgi tas pats Ugnies Stulpas mums matomas, rodantis ženklus ir stebuklus. Nėra jokio pateisinimo, niekur.

O būtent taip, pasak Biblijos, ir turėjo vykti paskutiniaisiais laikais, ir kvietimas iš Malachijo 4 „sugrąžinti vaikų tikėjimą tėvams“. Ir iš karto po to nedorėliai mindžiojo...tiksliau, teisieji mindžiojo nedorėlių pelenus, visas pasaulis turi būti sudegintas. Ir atominės [bombos—Vert.] jau kyboja, bombos jau laikikliuose.

¹⁹⁰ Pastebėjote, ką padarė Vokietija, kai tik sužinojo, kad prez-...prezidentas buvo nužudytas? Jie greitai surinko savo kariuomenę, nes tai buvo vienintelis dalykas, Rusijai užkertantis kelią bombarduoti. Ir jie pataikė... Kenedis nusiuntė jiems pranešimą, kad, jiems tai padarius, tą pačią valandą jis nušluos juos nuo žemės paviršiaus, tiesiog iš Vokietijos. Suprantate? Ir jie pagalvojo, kad galės užkariauti, bet dar nebuvo atėjusi toji valanda. Suprantate, ar ne?

¹⁹¹ Mes matome, kaip protingi, išsilavinę pamokslininkai, evangelistai mėgina suversti tai kam nors kitam. Suprantate?

Kodėl...kodėl Pilotas nepasakė: „Taip, palaukite, šis Žmogus...čia man žmona atėjo ir pasakė, be to, aš girdėjau apie Jus daug liudijimų. Žinote, aš susidomėjau. Aš norėčiau sužinoti: Pone, ką galiu padaryti, kad turėčiau amžinąjį Gyvenimą? Jūs mano rankose. Ką gi galiu padaryti?“ Na, jis pasakytų...jis pasakytų... Jis paklausė: „Ar...ar Tu esi Mesijas? Ar...ar Tu žydų Karalius?“

¹⁹² Jis atsakė: „Taip yra, kaip sakai. Pats tai pasakei“.

Arba: „Pasakyk mums, ar tikrai Tu esi žydų Karalius?“

Jį kam nors kitam. Pilotas pasakė: „Žinote, ką? Aš tiesiog atsikratysiu Jo. Šiuo vandeniu aš nusiplausiu Jį nuo savo rankų. Todėl aš tiesiog... Aš turiu su Juo kažką padaryti. Tai ką gi man daryti? Aš nusiūsiu Jį į būstinę pas vyskupą“. Aha. Taip.

Štai ką žmonės bando padaryti ir šiandien. Suprantate? Jie nusiuntė Jį pas ciesorius. Tačiau Jis kaip buvo, taip ir liko Piloto rankose, taip ir liks bet kurio žmogaus rankose. Kas iš to? Tai atsisuko prieš jį patį. Sugrįžta atgal individui.

¹⁸¹ Jūs pasakysite: „Aš padaryčiau, aš tai padaryčiau. Aš priimčiau tai, jeigu mano denominacija tai priimtų“.

Jūsų denominacija yra Bažnyčių Taryboje, pasmerkta! Kaip gi jie tai priims? Tai atsigręš prieš jus pačius. Svarbu ne tai, ką sako jūsų denominacija; svarbu, ką tu pasakysi. Jie tai atmetė, o ką gi tu dabar su tuo darysi? Tai jau kitas klausimas. Supranti? Taip nenusikratysi Jo nuo savo rankų.

Jis visapusiškai patvirtintas. Jis yra visapusiškai atpažintas, šios valandos Žodis, šio laiko pažadas. Ne Liuterio laikų pažadas, toks Jis buvo anais laikais, tai buvo reformatų laikotarpio Žodis. Kaip...visi iš jūsų, kurie klausėtės Septynių Antspaudų: kai prasidėjo reformatų laikotarpis, išėjo būtybė žmogaus (organizacijos) veidu; bet čia juk erelio veidas, štai būtybė, kuri šiandien išėjo mesti iššūkį.

¹⁸² O kas drįstų pasakyti, kad tai nebuvo įkvėptasis Dievo Žodis, kai Jis čia apie tai iš anksto pasakė ir siuntė į Arizoną, sugrąžino atgal, net moksliniais ir kitais būdais, ir įrodė, kad tai Tiesa! Ši Knyga jau atskleista, tikrai taip, tiesiog laukiame kol tas Septintasis Antspaudas susitapatins su Kristaus Atėjimu.

¹⁸³ Gerai. Jis yra jūsų rankose. Jūs turite kažką su Juo padaryti. Nereikia Jo nusikratyti. Tikrai ne. Apie šią kategoriją norėčiau pasisakyti: „kai perduoda Jį kam nors kitam“.

„Jei mano denominacija tai priimtų, broli Branhamai, aš...aš priimčiau tai. Bet supranti, mano motina priklausė šiai bažnyčiai“. Ji juk gyveno savo laikais, o ne tu. Dabar tavo eilė. Pažiūrėk, iš kur jai teko išeiti, kad būtų tokia, kokia buvo. O kaip tu? Gerai.

¹⁸⁴ Žiūrėkite. Pasakysite: „Mano motina buvo sekmininkė. Ji darė tą ir aną. Ji išėjo iš organizacijos“. Bet aš gi bandau kalbėti su tavimi. O kaip tu? Supranti?

Šioje kategorijoje surandame daug išsilavinusių. Na, aš žinau, kad dabar užgausiu jausmus, bet aš to nedarau tyčia. Kitaip man...man reiktų stovėti prie altoriaus ir atgailauti. Aš sakau tai su dievobaiminga meile.

¹⁸⁵ Jėzus, kai Jis ten stovėjo su tais fariziejais, Jam teko pasakyti: „Jūsų tėvas — velnias, ir jo darbus jūs vykdysite“. Tačiau prašė ramybės ir gailestingumo ant kryžiaus tiems, kurie Jį nukryžiuvo. Matote, Jis nepyko ant jų. Jis sakė: „Jūs — anglių išperos“. Suprantate? Suprantate? Visaip, Jis keikė juos kaip tik galėjo (matote?), o vėliau meldė už juos ant kryžiaus. Matote? Ne dėl to, kad Jis norėjo taip daryti, ne dėl to, tiesiog jie turėjo pamatyti savo klaidą.

¹⁸⁶ Ir aš šiandien tą patį sakau apie tą kategoriją, kurie suverčia atsakomybę kitiems, arba kaip tai vadinama kariuomenėje „ieško atpirkimo ožio“. Mes

yra motyvuojama dvasios, kuri yra būtybėse, žmogiškosiose būtybėse ir panašiai. Yra motyvas, to dalyko motyvas ir tikslas, ir turi būti priežastis.

Ir tai...tai įvyko šiam didingiausiajam Žmogui, kada nors gyvenusiam žemėje ar galėjusiam gyventi...tai įvyko dėl to, kad atėjo laikas tam įvykti. Suprantate? Taip turi būti, ir nebuvo jokio būdo tam išvengti. Tas...tas laikas turėjo ateiti.

Ir Jėzus atėjo į žemę būtent taip, kaip Dievo Žodyje buvo iš anksto pasakyta apie Jo atėjimą. Jis padarė būtent tai, kas Dievo Žodyje buvo apie Jį pasakyta. Jo gyvenimas buvo būtent toks, ir Dievas padarė aiškų, tai yra, išreiškė to meto Sėklą. Atkreipkite dėmesį, Dievas...

⁴³ Biblija prasideda Pradžios knyga ir tęsiasi iki Apreiškimų. Štai dalykas, kurį aš...aš noriu, kad suprastumėte, kad... Suprantate, kiekvienoje kartoje Biblijoje buvo pasakyti tam tikri dalykai, kurie vyks toje kartoje.

Pavyzdžiui, Danielius pamatė...išaiškino Nebukadnecaro sapną, kaip pagoniškosios karalystės iškilis, ir kaip jos kris, ir kaip jos išnyks. Ir kiekvienas žmogus tose rasėse ir tose tautose, didžiosiose pagoniškosiose valstybėse, kurios valdo...valdė pasaulį, darė būtent taip, kaip apie juos buvo pasakyta regėjime.

⁴⁴ Kai Nebukadnecaras, auksinė galva, krito, atėjo medai ir persai, ir jų prigimtis puikiai atitiko tos medžiagos savybes ir tiksliai atitiko tai, ką pasakė pranašas. Nebukadnecaras, auksinė galva — didžiausias ir pirmasis toje karalystėje. Toliau medai ir persai buvo sidabras. Toliau nusileidžiame iki šlaunų, kurios buvo varis. Ir kiekvienas metalas vis kietesnis, auksas buvo minkščiausias. Ir ji baigiasi geležimi, kuri yra pati kietčiausia iš jų visų, tai yra geležis.

Taigi visos tos karalystės savo prigimtimi buvo būtent tokios, kokias pranašas jas parodė. O ką gi jis darė? Jis pasėjo sėklą, kad tautos stebėtų, ir kaskart, kai įsigalėdavo ta karalystė, jos veiksmams turėjo atitikti tą, kas buvo pasakyta tame Žodyje.

⁴⁵ Ir vėliau turėjo pasirodyti Mesijas. Ir kai Kristus atėjo, Jis turėjo atitikti kiekvieną iš tų Dievo Žodžių, kurie turėjo būti išpildyti, kaip apie jį sakė pranašas.

Mozė pasakė: „Jis bus...Jis bus toks pranašas, kaip aš“. Ir jei jūs turėtumėt...turėtume laiko išnagrinėti tą provaizdį ir parodyti, kaip tuo baisiuoju laiku, kai Izraelis buvo Egipto vergovėje, kaip gimė Mozė — keistas, nepaprastas vaikas, ir kaip jis pasirodė ir užaugo, ir kaip jis buvo slepiamas nendrėse, ir kaip jis tapo vadu, užlipo ant kalno ir gavo įstatymą ir grįžo atgal. Ir nebuvo vien tik vadas, bet ir kunigas, ir karalius, ir valdytojas. Visi tie dalykai, ir kaip jie buvo tikslūs Kristaus provaizdžiai. O Mozė sakė: „Viešpats, tavo Dievas, pakels pranašą kaip mane“. Matote?

⁴⁶ Taigi, Kai gimė Kristus, Izraelis vėl buvo Romos imperijos nelaisvėje. O kas Jis buvo? Gimė nepaprastas, keistas Vaikas, kaip Jis užaugo. Kaip Jis nuėjo į kalnus ir grįžo, ir pasakė: „Jūs girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: Nevok! Jūs girdėjote, kaip buvo sakoma: Nesvetimauk! O Aš sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo

širdyje“. Įstatymo davėjas (matote?) ir Karalius, Kunigas, Pranašas, visai kaip ir jis. Taigi visi tie dalykai turėjo išsipildyti, ir kai tas tarpsnis, numatytas Mesijo gyvenimui, kuomet tai buvo visiškai patvirtinta...

Kuriam laikui tai gali būti paskutinė mano ilga pamoka. Aš noriu, kad jūs ją gerai suprastumėt.

⁴⁷ Kai tam tikrai kartai ištariamas Žodis, atsiras žmogus, kuris išpildys tą Žodį, nes Jį ištarė Dievas. Tai ištarto Žodžio patvirtinimas. Ir Jėzus atitiko visus reikalavimus, ir buvo Žodis, patvirtintas, kaip Mesijas, būtent taip. Biblijoje taip pat yra Žodžių, pasakytų paskutinėms dienoms. Tie Žodžiai turi atgyti.

⁴⁸ Ir čia mes matome, kad mūsų Viešpaties dienomis bažnyčia atstūmė Jį dar prieš tai, kai Jis atėjo į Piloto teismo salę. Jie atmetė Jį nuo pat tos dienos, kai Jo tarnavimas pradėjo pranašauti ir sakyti jiems Tiesą apie Žodį. Tada jie negalėjo suprasti, kaip Jis, būdamas Žmogus, galėjo žinoti, kas buvo žmonių širdyse. Jie visai nežinojo, kad Dievas ir yra Žodis! „Ir Žodis, — sakoma Biblijoje, — teisia širdies mintis bei sumanymus“.

⁴⁹ Ir jie pravardžiavo Jį piktąja dvasia. Jis tarė: „Aš jums tai atleisiu. Bet kai Šventoji Dvasia ateis daryti tą patį, jei ištarsite žodį prieš Ją, tai niekada nebus atleista“.

Ir visi tie dalykai, kuriuos Jis pranašavo vyksiant mūsų laiku, kažkas turi tai įgyvendinti. Bet kai tai bus įgyvendinta, tai taip skirsis nuo to, kaip žmonių manymu tai turėtų būti, kad tik išrinktieji tai pamatys. Visuomet tik išrinktieji — vieninteliai, kurie tai mato, todėl, kad jie tam išrinkti ir skirti. Todėl tai negali niekaip kitaip...

⁵⁰ Jėzus tarė: „Jūs negalite ateiti pas Mane. Niekas negali ateiti pas mane, jei Mano Tėvas jo nepritraukia. Ir visi, kuriuos Jis man davė, ateis pas Mane“. Suprantate? Suprantate? Taigi nebuvo kito kelio. Jis pasakė: „Turite akis, bet nematote, ausis, bet negirdite“. Tarė: „Gerai apie jus pranašavo Izaijas“. Matote? Izaijo pranašytė išdygo, pasireiškė.

Nepamirškite to — ar esantys čia, ar klausantys juostos — kad Dievo Žodis turi pasireikšti. Dievas įsipareigojęs stebėti, kad taip būtų.

⁵¹ Lygiai taip pat, kaip Jonas Krikštytojas buvo iš anksto paskirtas būti Kristaus atėjimo pirmtaku, turėjo iškilti toks žmogus, kuris užimtų tą vietą. Tas Žodis turi išsipildyti.

⁵² Vėliau, kai Jėzus atėjo, kaip pateptasis Mesijas, ir darė būtent tai, ką Dievo Žodis sakė Jį darysiantį, ir vis dėlto žydai laukė kažko kito, „Karaliaus, ateisiančio su geležine lazda rankoje“, — o tai buvo tik ateičiai. Bet Jis išpildė kiekvieną Žodį.

Vieną dieną Kapernaume, kai Jis paėmė Raštą ir skaitė (ar jūs atkreipėte dėmesį?), Jis perskaitė tik dalį to Rašto. O paskui Jis padėjo Knygą ir tarė: „Šiandien tai išsipildė“.

⁵³ Kai Jis turėjo pamokslauti jubiliejaus metus — kodėl gi neperskaitė likusios dalies? Todėl, kad tai skirta Jo kitam Atėjimui. Jiems nereikėjo to žinoti. Tai skirta tam laikui, kai Jis ateis.

Žiūrėkite. Jūs pasakysite: „Bet aš nežinau“. Na, o ko gi tu dabar klausaisi?

¹⁷³ Pilotas buvo pagonis. Jo žmona buvo pagonė. Bet Dievas, būdamas teišus, siuntė ten tą moterį ir pasakė: „Nieko nedaryk šitam teisiajam“. Ji pasakė: „Aš šią dieną kentėjau“. Žinoma, buvo rytas, o tai buvo naktį, o dvidešimt keturios valandos yra laikomos viena diena. „Aš šiąnakt sapne labai kentėjau dėl to teišiojo. Nieko Jam nedaryk“.

¹⁷⁴ Ir Jis pasakė: „Na, jeigu taip yra, aš tiesiog nusiplašiu Jį nuo savo rankų“. Bet jis negalėjo to padaryti.

Ir jums nepavyks. Išgirdę Tiesą, jūs turite Ją priimti arba atmesti. Jokiu būdu... Tikrai taip, jūs turite tai padaryti. Viešpaties perspėjimai!

¹⁷⁵ Žydai šaukė: „Jo kraujas tekrinta ant mūsų, nes mes verčiau tikėsime savo kunigais, savo denominacine sistema, negu Juo“.

Taigi. Ar matote tas klases šiandien? Bet visi turi susidurti su Dievo klausimu. Jums visiems šiaip ar taip teks susidurti, ar jūs pagonys, ar kas bebūtumėte. Netikintis, metodistas, baptistas, presbiterionas, drungnas, atšalęs, karštas, koks bebūtum, tau bet kuriuo atveju teks susidurti su šiuo klausimu. Nori to ar nenori, Tai tavo rankose. Tikrai.

¹⁷⁶ Taip pat yra tų, kurie išmėgina kitą Piloto sumanymą, kaip išsisukti — perduoda Jį kokiam nors kitam cėsoriui. Suprantate?

Pilotas pasakė: „Taip, palaukite. A-a-aš nenoriu su tuo turėti nieko bendro. A-a-aš... Tai paprastas žmogus. A-aš nenoriu su Juo turėti nieko bendro. Na, aš tikiu tuo, ką išgirdau. Niekada nesu matęs, kaip Jis darytų stebuklą, bet Jo pusėje yra per daug liudininkų. A-a-aš tikiu, kad tai paprastas žmogus. Tai geras žmogus (suprantate?), bet...bet aš...aš asmeniškai nenoriu su tuo turėti nieko bendro. A-a-aš tiesiog... Aš tiesiog nuplašiu Jį nuo savo rankų. Atneškite man vandens. Jūs visi mano liudininkai“. Taip, bet juk ir Dievas liudininkas. Jis buvo Jo rankose.

¹⁷⁷ Taip Jis ir jūsų rankose. Suprantate, jūs...jūs žinote, apie ką aš kalbu. Ar ne? Ne tik jūs, bet ir juostos klausytojai. Jis jūsų rankose!! Ką darysite su Juo, su šituo Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi? Kristus yra Pateptasis Žodis. Suprantate? Ką jūs su Juo darysite? Tai šio laiko Žinia. Atėjo toji diena, tai Biblijos ir Dievo visapusiškai įrodyta. Ką jūs su Ja darysite? Kaip gi jūs dabar išsisuksite? Kaip jūs galvojate išsiversti? Jis jūsų rankose! Ir Osvaldo byla bus nereikšminga, palyginus su jūsų, nesvarbu, ar jūs tarnautojas, ar dar kas nors.

¹⁷⁸ Tie žydai buvo kunigai ir rabinai, mokytojai, šventi žmonės, bet Jis vis tiek liko jų rankose. Jis buvo Žodis, Dievo tikrovė tai dienai, ir jie Jo nežvelgė. Tik išrinktieji tai pamatė — tie, kurie Juo tikėjo.

¹⁷⁹ Dabar visi turi susidurti su šiuo klausimu. Taip buvo kiekviename laikotarpyje, kiekvieną kartą. Nuo Adomo ir Ievos laikų iki pat Nojaus laikų, toliau Danieliaus ir Beltšacaros, ir Nebukadnecaro laikais, toliau Kristaus laikais, iki pat mūsų laikų vyksta tas pats, Žodžio klausimas buvo iškeltas. Ne jų religija ir ne denominacija, ne dogma, bet Žodžio klausimas buvo prieš tuos dalykus. Taigi dabar tai kažkieno rankose.

¹⁸⁰ Taigi yra tie, kurie išbando kitą Piloto sumanymą atsikratyti Jo — perduoti

jokių mikrobu. Jis viską padaro. Jis vėl ir vėl, ir vėl, ir vėl patikrina. Kodėl? Žmogaus kraujas yra jo rankose. Jis turi būti visiškai tikras, kad viskas absoliučiai tvarkinga.

¹⁶⁷ O kaip jūs? O kaip tu, nusidėjėli, ką tu apie tai manai?

Kai kito žmogaus kraujas yra tavo rankose — tokia atsakomybė, kaip lakūno, o jis tikrina; kaip gydytojo, o jis tikrina; ir dar daugelio mokslinių...kai kito žmogaus kraujas tavo rankose, ką tu darysi?

Kai teisėjas ruošiasi paskelbti nuosprendį, žiūrėkite, kaip jis skaito tas knygas: skaito ir skaito, ir skaito, ir skaito, ir skaito, iki mažiausių smulkmenų, kokias tik suras, prieš paskelbdamas nuosprendį. Nes jo rankose kito žmogaus kraujas, reikia surasti kažkokį pagrindą. Matote?

¹⁶⁸ O kaip gi mes, kai matome, kaip tai visapusiškai atpažinta, kad „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Jis čia. Jis mūsų rankose. Jis mūsų rankose. Jis jūsų rankose! Ką tu su Juo darysi? „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris yra pateptasis Kristus?“

„Ką gi tai daro? Kaip žinoti, ar tai Jis?“

Šios dienos pažadas — dienos, kurioje mes gyvename — apie ją Raštai tiek daug sako, tiek daug Jų „centimetrų“ turi išsipildyti — paskutinieji šios paskutinės dienos centimetrai. Čia rutuliojasi kai kurie dalykai, kurie turi vykti, ir štai jie! Kas tai? Tas pats pateptasis Kristus, pateptasis Žodis! Ką jūs su Juo darysite? Ar jūs Jį iškeisite į denominaciją?

¹⁶⁹ Tai ką gi padarė Pilotas? Pilotas bandė nusiplauti Jį nuo savo rankų, sakydamas... Pirma, ką Pilotas padarė — jis mėgino nusiplauti Jį nuo savo rankų, sakydamas: „O, Jis nekaltas. Jis niekuo dėtas“. Matote?

¹⁷⁰ Pasakysite: „Ak, vargšas Pilotas“. Pilotas, daugelis jį pateisina. Ne-ne! Ne, Jis buvo jo rankose. Jis išgirdo Žinią, pamatė Žodį, ir Jis buvo jo rankose. Lygiai taip Jis ir jūsų rankose. Tai tiesa.

Ką gi jis padarė? Jis bandė pasakyti: „Na, Jis yra geras žmogus. Aš nerandu Jame jokios kaltės“.

¹⁷¹ Argi daugelis šiandien taip neatsako?! „Ak, tame Žodyje nėra nieko blogo. Manau, kad Jis geras. Su Biblija sutinku, bet mes tikime bažnyčia. Mūsų denominacija nesutinka su Tuo“. Matote? Matote? Yra viena žmonių klasė, kuri bando nusiplauti Jį nuo savo rankų.

„Aš nerandu jokios kaltės Žodyje. Jis tiko Apaštalams jų laikais, bet mes gyvename kitais laikais. Mes negyvename apaštalų laikais, todėl aš neturiu elgtis taip, kaip apaštalai. Aš neprivalau krikštytis, kaip jie. Aš juk gyvenu kitais laikais. Man nereikia to, ką jie turėjo, aš gyvenu kitais laikais. Šventoji Dvasia buvo duota tik tai saujelei“.

¹⁷² Žydams 13:8 Jį grąžina į jūsų rankas! Niekaip neišvengsite! Jis visapusiškai patvirtintas, „Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Jūs niekaip neišvengsite. Nepavyks Jo perkelti į kokią kitą epochą. Žydams 13:8 smerkia jūsų mintis, ir grąžina Jį atgal į jūsų rankas. Taigi Jėzus jūsų rankose, lygiai taip pat, kaip buvo Piloto.

Bet tuo laiku, kai Jis gyveno — štai kodėl Jis galėjo pasakyti: „Šiandien jūsų akivaizdoje išsipildė šitie Rašto žodžiai. Jūs tai matote štai čia. ‘Skelbti Viešpaties malonės laiką, gydyti tuos, kurių širdys sudužusios, ir išgydyti ligonius‘. Štai kam Jis atėjo.

Likusi dalis buvo...buvo — atnešti pagonims teisumą ir taip toliau, o tai seka toliau. Matote, pagonys pirma turėjo Jį atstumti.

⁵⁴ Taigi, nukryžiuojimo metu — o šiandien tokia mūsų tema: Kai Jėzus jūsų rankose — Dievo Žodis buvo visiškai patvirtintas, ne kartą buvo įrodyta, kad būtent Jis buvo Dievo Žodžio išsipildymas. Juk tie Rašto žinovai...

⁵⁵ Suprantate, Dievas jau yra visa tai išdėstęs. Tarnautojams reikia tai išnagrinėti. Bet, matote, jie priima kitų žmonių paaiškinimus apie Tai, kokios nors žmonių grupės. Jie taip apakinti Tiesai, kad, kai Tiesa pateikiama, jie negali Jos pamatyti. Bet, suprantate, Dievas yra teisingas, viskas jau yra Jo parašyta. Jis jau yra parašęs štai čia, Knygoje, kas atsitiks šiandien, taigi, tai išsipildys. Bet kiti, kuriems nelemta To pamatyti, niekada ir nepamatys. Suprantate? Pas juos viskas supainiota.

⁵⁶ Jiems būtent taip ir buvo tuo laiku. Jie visiškai nežinojo, kad tai buvo Jis. O pagal ženklus, rodančius, kad Jis buvo to laiko Pasiuntinys, niekas negalėjo to paneigti. Jo pranašas kalbėjo apie tai, jis tarė: „Aš...aš turiu mažėti, o Jis — augti. Nesu vertas atrišti Jo sandalų dirželio, o Jis dabar stovi tarp jūsų“, — pasakė Jonas. „Ir Jis ateis, ir kirvis jau prie medžių šaknų, ir medžiai, kurie neduoda vaisių, bus pašalinti iš miško, tai...tai yra, iš vynuogyno, arba iš sodo. Jo ten daugiau nebebus“.

⁵⁷ Taigi, mes matome, kad viskas įvyko būtent taip, kaip Jis buvo sakęs. Jis atpažindavo jų širdžių mintis. Jis buvo pranašas. Viskas, ką Jis išpranašavo, būtent taip ir įvyko — taip, kaip Jis buvo sakęs.

„Einu į Jeruzalę. Ten būsiu atiduotas į nusidėjėlių rankas“. „Ir jie smurtaus prieš Jį, ir Jis bus nukryžiuotas. O trečią dieną Jis prisikels“. Bet pridūrė: „Žiūrėkite, niekam nepasakokite apie tai“. Ir Jis apakino juos, kad To nepamatytų, kad nesuprastų To iki pat išsipildymo.

⁵⁸ Suprantate, labai dažnai Jis leidžia mums apakti iki pat valandos, kai mums To reikės. Jis leidžia mums neberegėti tų dalykų, kuriuos mes matome šiandien, nes atėjo metas, kai mums To reikia, tuo patvirtindamas, kad mes gyvename būtent šią dieną. Suprantate? Mūsų protėviai šių dalykų nežinojo. Biblijoje sakoma, kad jie jų nežinos. Jis tai gerai paslėpė, o paskutinėmis dienomis Tai bus apreikšta Dievo sūnums, tai yra, padarys...jie bus atskleisti, kad parodytų Jo šlovę ir gyrių žemėje.

⁵⁹ Ir visa, ką Danielius sakė apie paskutiniąsias dienas, ir kad „žmonės, kurie pažįsta savo Dievą, darys žygdarbius [Lietuviškoje Biblijoje „veiks“—Vert.]“. Tiek yra Rašto vietų, kurios siejasi su šia diena, kurioje mes gyvename! Apie tai, kad pikti, apgaulingi laikai ateis į žemę! Ir būtent tai, kas dabar vyksta, išpildo Tai.

Jie...jiems buvo duota galimybė Jį pamatyti ir...bet jie atstūmė patį savo Mesiją.

Šiandien vyksta tas pats, lygiai tas pats. Mums duodama galimybė, kadangi Dievas negali nuteisti, prieš tai nedavęs...nepagrindęs Savo teismo.

Jeigu jūs pasakytumėte žmogui, per greitai važiuojančiam keliu, sustabdytumėte jį, pasakytumėte: „Ten kelyje duobė, jeigu taip ir toliau lėksi, užsimuš!“.

⁶⁰ O jie pasakytų: „Nesąmonė, aš žinau, ką darau“. Tuomet, suprantate, kraujas nekris ant jūsų, nes visapusiškai juos perspėjote.

O Dievas Savo Žodžiu daro tą patį. Jis visapusiškai perspėja žmones apie artėjančią teismą ir parodo Savo ženklus ir stebuklus, pranašautus Biblijoje tam metui. Jis parodo juos, o žmonės tiesiog praleidžia Tai pro ausis.

Nelengva žmogui patekti į pragarą. Žmogus pats braunasi į pragarą. Kai pirmą kartą sumelavote, jūs žinojote, kad tai neteisinga. Kai pirmą kartą surūkėte cigaretę, žinojote, kad tai negerai. Kai pirmą kartą padarėte blogį, jūs žinojote, kad tai negerai. Ir nors jūsų sąžinė sakė jums, kad tai negerai, jūs nesustodami bėgote per raudoną šviesą, lipote per barikadas. Jūs viskam abejingi. Vis tiek norite tai daryti, pasirodyti esantys pasaulio bamba. Ar ne? Bet atminkite, jūs patys braunatės pragaran. Į pragarą patekti nelengva, tam jūs turite atmesti Tiesą.

⁶¹ Prieš patekdami į avariją, jūs turite pravažiuoti per raudoną šviesą. Prieš patekdami į avariją, jūs turite...ten kelyje jums pastatyti įspėjamieji ženklai. Bet jūs, jūs vis tiek elgiatės savaip, kaip žmonės elgiasi šiandien. Ir jis žino daugiau, negu kiti, bet nekreipia dėmesio į artėjančio teismo ženklus ir įspėjimus, ir...tie, kurie atstumia Kristų.

⁶² Taigi pažvelkite, ką gi jie priėmė vietoj Kristaus? Tik pagalvokite apie tos dienos bažnyčią, apie jų aklumą. Jie atstūmė gerai žinomą žudiką, Barabą, žmogų, pripažintą žudiku, tiesiog laukiantį savo bausmės. Ir jis...jis buvo pripažintas žudiku, ir buvo blogas žmogus.

Ir tai tik dėl to, kad Jėzaus Gyvenimas, kuriuo Jis...Jis metė jiems iššūkį. Jis pasakė: „Kas iš jūsų apkaltins mane nuodėme?“ Nuodėmė yra netikėjimas. „Jei Aš nedarau Savo Tėvo darbų, tai netikėkite Manimi, jeigu Aš nepasakiau Jums Rašto Tiesos. O pats Raštas už Mane kalbėjo. Tyrinėkite Raštus, — sakė Jis, — nes manote juose turį amžinąjį Gyvenimą, o būtent Jie ir liudija apie Mane šiuo laikotarpiu“.

⁶³ Bet jie pasakė: „Jis dedasi Dievu. Nori pasirodyti esąs kažkas“. Jis nenorėjo pasirodyti... Dievas padarė Jį Dievu, Jis buvo Dievas! Jis buvo Rašto išsipildymas. Jis niekada nenorėjo niekuo pasirodyti. Dievas padarė Jį tuo, kuo Jis buvo. Be to, tai buvo todėl, kad tam Žodžiui atėjo metas išsipildyti. Todėl...bet jie negalėjo To pamatyti, nes Tai prieštaravo jų denominacinėms idėjoms, kurių jie prisirinko apie Kristų. Ir jie buvo per daug akli Žodžiui.

⁶⁴ Ir be to, tam, kad atsikratytų šio Vyruko, jie turėjo priimti žudiką, visuomenei pavojingą žmogų. Tai buvo dėmė visuomenei, dėmė jiems — žmogžudys! Turėjo priimti tai tam, kad atstumtų Kristų.

Ir bet koks vyras ar moteris, prieš priimdami blogį, turi atstumti gerį. Gamtoje yra kažkas, tarsi dėsnis, kad turite atmesti kažką gero prieš priimdami

atiduodamas į tavo rankas, Jis lieka tavo rankose. Pilotas išbandė tris skirtingus būdus, ir jam nepasisekė.

¹⁶¹ Turime pažvelgti faktams į akis ir pamatyti, kad Jis mūsų rankose. Mes Jį pamatėme Jo Žodyje. Mes matome, kaip Jis patvirtina Save. Žinome, kad Jis tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar taip? [Susirinkusieji sako: „Amen“ — Red.]

Tuomet aš kalbu ne tik šitiems susirinkusiems čia šį rytą, nes kalbu gal tik šešiams-septyniems šimtams žmonių, bet kalbu milijonams šioje juostoje, kuri apkelia pasaulį. Suprantate? Jis jūsų rankose, juostos klausytojai, kur jūs bebūtumėt. Jūs žinote, kad tai Tiesa. Jei ne, tai esate akli; jūs negalite pamatyti Žodžio arba Dievo šiame Žodyje. O Jis jūsų rankose. Ką gi dabar su Juo darysite?

¹⁶² Pilotas bandė atsikratyti Jo, bet mes turime pažvelgti tikrovei į akis. Pilotas turėjo pažvelgti. Jis žinojo. Jis girdėjo.

Na, jūs pasakysite: „Aš niekada to nemačiau“. Tačiau vis tiek jau išgirdai. Dabar Tai girdi. Supranti?

Jis norėjo, kad Jėzus padarytų jam stebuklą arba pokštą. Bet Jis nerodydavo pokštų, Jis darydavo tik tai, ką Dievas jam liepdavo.

¹⁶³ Jūs girdėjote, kad „tikėjimas ateina iš klausymo“. Jūs turite tikėjimą ir norite pabėgti nuo jo, atsikratyti, kad nebūtų jūsų rankose. Bet jis vis tiek turėjo pripažinti tikrovę. Taip pat kaip ir mes turime pripažinti faktus. Jis yra visiškai atpažintas. Pagalvokite, Žmogaus Kraujas yra jūsų rankose!

¹⁶⁴ 164Reikia būti budriem, kai kito žmogaus kraujas yra jūsų rankose. Pasižiūrėkite į lėktuvą: lėktuvo lakūnas, kai paleidžia tą lėktuvą, patikrina visus prietaisus. Kodėl? Kitų kraujas yra jo rankose. Visus mažučius prietaisus, kuriuos tik galima patikrinti, jis patikrina. Kai jis paleidžia ir apsuka tą lėktuvą, jis...jis...jis užkuria motorą, variklį, būtinai jį pašildo. Ir prasuka variklį visu greičiu, pažiūrėti, ar tas vėjo šuoras, ar jo pakaks...ar privers, tai yra, ar suksis propeleris, ar užteks jo, kad pakiltų nuo žemės.

Jūs stovėjote, daugelis jūsų, lėktuvuose, tai yra, sėdėjote, ir visas lėktuvas kratėsi, vos besilaikydamas ant žemės. Jis spaudžia iki galo, nori patikrinti, ar viskas gerai. Jei ne, tai spragtels ir trūkčios. Bet jis ir vėl patikrina, nors ir tenka pasėdėti ten kurį laiką, kol vėl patikrina. Ir jei dar užtrunka, jis vėl patikrina.

¹⁶⁵ Taigi Bažnyčiai reikia taip tikrinti vėl ir vėl, ir vėl! Mes laukiame Jo Atėjimo. Mes budrūs, mes laukiame pakilimo. Mums derėtų patikrinti pagal Žodį, o ne pagal kieno nors kalbas. Įsitinkite, kad jūs patys žinote, turite asmeninę patirtį su Kristumi. Tikrinkite vėl ir vėl, ir vėl.

Kodėl? Jo rankose žmonių kraujas. Jam būtinai reikia patikrinti.

¹⁶⁶ O kaip gydytojas prieš operaciją? Čia šį rytą sėdi pora gydytojų. Atkreipkite dėmesį į tai, ką gydytojas daro prieš pradėdamas operaciją? Jis reikalauja rentgeno nuotraukos. Jis reikalauja patikrinti kraują. Jis reikalauja patikrinti širdį. Prieš duodamas anestetikų, jis nori sužinoti, ar jūs nesate peršalę. Jis patikrina kiekvieną įrankį, juos kruopščiai dezinfekuoja, kad ant jų nebūtų

¹⁵⁴ Na o kaip gi tada Jėzaus Kristaus Kraujas? Galvojate, kad jums bus atleista po to, kai Tai buvo visapusiškai patvirtinta? Kaip jūs nuo to pabėgsite? Jo Kraujas ant jūsų rankų, esate kalti! Nusidėjėli, ką tu darysi toliau? Ką darysi po šio susirinkimo šį rytą?

¹⁵⁵ Galvoji, pasakysi: „Na, aš gi ketinau... Aš nenorėjau nieko blogo“. Osvaldas irgi gali taip pasakyti.

Jeigu mūsų Aukščiausiojo teismo teisėjas pareikalaus teisingumo, tai ir pareikalaus. Tai...tai mūsų... Tai tautos absoliutas. Visa tauta remiasi tuo Aukščiausiuoju teismu, ir nieko nebelieka. Jis nusikalto. Jis turi už tai sumokėti. Nesvarbu, kad ir kaip jis nenorėjo, ir kokie buvo jo ketinimai, visa tai nesvarbu. Jis už tai vis tiek sumokės.

Jeigu mūsų Aukščiausiasis teismas reikalauja atlyginimo ar atpildo, kiek gi baisiau jums bus atsidurti Dievo teismo suole, kai jūs ateisite su Jėzaus Kristaus Krauju ant savo rankų? „Ką gi aš darysiu su šiuo Jėzumi, kuris vadinamas pateptuoju Žodžiu?“ Jūs Jį išgirdote. Jūs žinote, kad tai Tiesa. Tai visapusiškai patvirtinta.

¹⁵⁶ Žudiko? Ar jūs panorėtumėte denominacinio žudiko, žudančio Žodį, vietoj nekaltą Kristaus? Ar jūs nukryžiuotumėte? Ar...ar išdrįstumėte pasirinkti Barabą? Ar reikalautumėte Barabo? Kaip dar kažkas drįsta tai daryti, reikalauti Barabo, Žodžio žudiko vietoj to, kad priimtų Patį Žodį, kuris yra Gyvenimas. Ir Jis yra jūsų rankose.

¹⁵⁷ Kai aš išgirdau apie prezidento Kenedžio nužudymą, šis pamokslas atėjo man į širdį. Aš pagalvojau, ką gi darys šitas žmogus? Ir iš to nėra jokios išeities. Gal jis jau prabudo ir suvokė, kas jo laukia.

¹⁵⁸ Jūs irgi kada nors prabusite. Tie, kurie čia, arba klausotės šios juostos, kur bebūtumėt, kada nors tu prabusi, nusidėjėli, ir suprasi, kad tavo rankos suteptos Krauju, ir tai Dievo Sūnaus Kraujas, ir tu esi kaltas Jo nužudyme. Tavo nuodėmė Jį nužudė. Tavo netikėjimas Jo Žodžiu, tavo nesugebėjimas pamatyti Jo tapatumo, nuliūdina ir išvarei Šventąją Dvasią. Ir tu neišvengiamai atsidursi Dievo teisme, žinodamas, kas tau atsitiks! Taip, Džono Kenedžio kraujas ant Osvaldo rankų bus smulkmena palyginus su Jėzaus Kristaus Krauju ant tavo rankų, kai stosi prieš Dievą.

¹⁵⁹ „Ką gi man daryti su šiuo Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?“ — pasakė Pilotas. Jis buvo atiduotas į jo rankas.

Ir Jėzaus Kristaus Kraujas vėl atiduodamas į šių susirinkusiųjų rankas. Jis atiduodamas į šios tautos rankas ir po visą pasaulį, kur yra šitos juostos, ir kur šie dalykai buvo Dievo patvirtinti ir įrodyti.

Tai ką gi mes darysime su šiuo Jėzumi, kuris vadinamas „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“? Ką gi mes darysime su šiuo Jėzumi? Ar jūs pasiruošę atsistoti Jo pusėje? [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.]

¹⁶⁰ Pilotas, ir tie patys dalykai, kuriuos padarė Pilotas, taip ir lieka trys dalykai, kuriuos jūs galite padaryti su Juo. Pilotas išbandė visus tris, ir jam nepavyko. Trys sumanymai, kuriuos jūs, galbūt, bandysite įgyvendinti, bet niekada nepavyks. Pilotas bandė nusiplauti Jį nuo savo rankų. Bet kai Jis

kažką blogo.

Kaip aš ką tik minėjau, kad išvengtum melo... Tu...tu pamelavai žinodamas, kad taip negalima. Tu pamelavai, prieštaraudamas savo sąžinei. Tu pamelavai nepaisydamas to, ko mokė tavo motina ar tėvai. Ir netgi pati gamta moko to nedaryti. Taigi, jūs...kad atmestumėte Tiesą, jūs turite priimti melą, ir turite atmesti Tiesą, kad priimtumėte melą. Suprantate?

⁶⁵ Taigi štai kaip pasielgė tie žmonės, jie atmetė Tiesą, o Jis buvo Tiesa. „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas!“

„Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir pasireiškė tarp mūsų“. Pirmajame Timotiejui 3:16: „Ir neginčijamai yra didelė dievotumo paslaptis, nes Dievas buvo apreikštas kūne, mūsų rankos Jį lietė“. Dievas, Jehova! Tai...tai stulbina, stebina, kai pagalvoji, kad Dievas, kuris patalpino visą saulės sistemą kosmose, kuris sukūrė žvaigždes, kurios tūkstančius kartų didesnės už šį pasaulį...

⁶⁶ Ir jei bent viena iš tų žvaigždžių pajudėtų link žemės šešiolikos tūkstančių kilometrų per valandą greičiu, tai tik po šimto milijonų metų parskristų čia, štai kaip ji toli. Kybo sau dvi žvaigždutės, iš čia atrodo, lyg tik poros centimetrų atstumu, o jos yra toliau viena nuo kitos, negu mes nuo jų. Tačiau kiekviena iš jų turi savo vietą. O ta didžioji galaktika!.. Tai bent! Kokia didybė ir platybė to Dievo, kuris galėjo visa tai sutverti! Kiekviena jų turi laikytis kitos. Štai kodėl viskas yra kaip yra. Jeigu jos išsimuštų iš vėžių, visa sistema sugriūtų.

⁶⁷ Štai kas įvyko Edene. Kai Ieva išsimušė iš Dievo įstatymų vėžių, visa žmonija puolė.

Štai kur problema šiandien. Mums nedera skirstytis į organizacijas ir denominacijas, ir taip toliau. Mums dera būti Dievo sūnumis ir dukterimis, kad didžioji pasaulio galaktika laikytųsi vienybėje.

⁶⁸ Praėjusią savaitę Niujorke išgirdau vieną pranešimą, cituotą, tai yra, pasakytą Einšteino, didžiojo mokslininko, taip vadinamo „šių laikų proto“. Ir aš buvau...tai išgirdau. Vėliau nuvažiavau pasiklausti Normano Vincento Pylo, jo psichologijos apie tai, kaip žmonėms reikia elgtis, turiu omeny, gyventi ir gilintis į psichologiją.

Taigi, Einšteinas, jis kalbėjo apie vieną galaktiką, kuri yra tarp sistemų, toli nuo žvaigždžių. Ir jei žmogus keliautų, berods, jis sakė, šviesos greičiu... Aha, o kiek tai yra? Šimtas tūkstančių? [Brolis Nevilis sako: „Trys šimtai“—Red.] Trys, trys šimtai tūkstančių kilometrų per sekundę — taip keliauja šviesa. O dabar padauginkite tai iš penkių minučių: kiek milijonų ir milijardų kilometrų išeitų? Ir nuskristi iki tos galaktikos prireiktų šimto dvidešimties milijonų šviesmečių. O tai šimtas dvidešimt, tiksliau, šimtas penkiasdešimt milijonų šviesmečių: šimtas penkiasdešimt milijonų pirmyn ir šimtas penkiasdešimt milijonų atgal.

⁶⁹ Ir jie susidūrė su tuo, kas juos suglumino. Ir jie...po skrydžio pirmyn ir atgal...jūs...faktiškai jūsų kelionė truktų tris milijonus metų, tris milijonus metų. Trys milijonai metų kelionei, o kai jūs grįžtumėt atgal į žemę, faktiškai

jūsų būtų nebuvę tik penkiasdešimt metų. Jūs ištrūkstate į Amžinybę. Jai nėra galo.

⁷⁰ Tik pagalvokite, Dievas, kuris visa tai sutvėrė ir sutvarkė, ir kalbėjo apie tai, nužengė ir tapo kūnu tarp mūsų, kad mus atpirktų. Ir dar taip pagerbė mus Savo didinga Akivaizda, kad atėjo į šią nuodėmingą žemę paskutiniosiomis dienomis, ir įrodė Savo Žodžio tikrumą, nes Jis yra įsipareigojęs tam Žodžiui. Amen. Koks suverenus ir teišus yra tas Didysis, kuris visa tai laiko Savo rankoje!

⁷¹ Atkreipkite dėmesį, tautos. Bažnyčia visų pirma turi atmesti Jo Žodį. Toliau, po to, kai bažnyčia Jį atmetė ir pavadino Belzebulu arba piktąja dvasia, toliau Tai buvo pateikta valdžiai, todėl visa žmonija turėjo būti pasmerkta. Taigi širyt mes matome Jėzų, teisiamą valdytojo Piloto, romėno. Ir mes matome, kad visų pirma Jį atstūmė bažnyčia, kadangi jie netikėjo Jo Žinia, nes nežinojo Žodžio.

⁷² Jėzus pasakė jiems: „Jeigu būtumėte girdėję Mozę, tai tikėtumėte Mano Žodžiu, nes kaip tik Jis ir kalbėjo apie Mane“. Suprantate? Štai tas Žodis, kurį pranašas... Viešpats ateina pas pranašą, o pranašas sakė Žodį ateinantiems laikams. O štai čia Jis [Žodis—Vert.] pasireiškė ir tarė: „Sakote, kad pažįstate Mozę, ir jis jūsų vedlys. Nepažįstate nei Mozės, nei jo Žodžio“. Kitaip tariant, Jis pasakė: „Aš esu Žodis. Aš tapatus tam Žodžiui, kurį Mozė sakė ateisiant, o jūs Mane smerkiate“. Matote? Dėl savo tradicijų (matote?)... Bažnyčia pasmerkė Jį.

⁷³ Taigi dabar mes matome Jį prieš Pilotą — visapusiškai patvirtintas...to laiko pasiuntinio atpažintas tam laikui, tai yra, bažnyčiai. Jiems buvo suteikta galimybė pamatyti ir įtikėti, bet jie Tai atmetė. Kodėl jie Tai atmetė? Daugelis jų norėjo Tuo tikėti, bet jų tradicijos, ne patys žmonės, bet jų tradicijos!..

⁷⁴ Štai, matote, kaip Nikodemas atėjo naktį ir tarė: „Mokytojau, mes žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo. Mes žinome, kad esi atėjęs nuo Dievo. Niekas negalėtų daryti tokių dalykų, kokius Tu darai, jeigu Dievas nebūtų su Juo. Mes...“ Kas tie „jie“, apie kuriuos jis kalba? — Bažnyčia, fariziejai, to meto vadai. „Mes žinome. Mes visiškai įsitikinę, kad būtent Tu esi tas Asmuo“. Tai kodėl gi jie to negalėjo? Dėl savo sistemos. Noriu, kad jūs tai kaip reikiant įsisavintumėte, nes aš vedu būtent prie to. Suprantate? Jie negalėjo pajudinti tos sistemos, kurios nariais jie buvo tapę. Nors jie ir matė, kad tai buvo Mesijas, bet sistema, su kuria jie buvo susijungę, neleido jiems To priimti.

Jūs...jūs suprantate? [Susirinkusieji atsako: „Amen“—Red.] Dabar norėčiau paklausti visų čia susirinkusiųjų — kas supranta, apie ką aš kalbu? Pakelkite rankas. Gerai.

⁷⁵ Taigi, sistema! Jie Tuo tikėjo, ir žinojo, kad Tai yra. Kaip norėčiau tą patį pasakyti ir šiandien! Mes matome, kas čia turi vykti šiomis dienomis, ir mes tai matome, bet sistema neleis jiems to priimti. Ta sistema jiems tiesiog įdiegta! Matote, tai ne žmogus, tai sistema.

Kaip aš kalbėjau apie ką tik nužudytą prezidentą. Žmogus čia niekuo

paskelbta. Ji įrašyta. Ji nuskambėjo. Suprantate? Jie niekada negalėjo... Tai...tai pabaigos Žodis, tiesiog dabar. To...visapusiškai patvirtinta ir įrodyta vėl ir vėl, ir vėl: ženklai, stebuklai, mechanika, Dinamika, mokslas, bažnyčia, Pats Dievas įrodė, kad atėjo tas laikas — ir per Žodį, ir per ženklus su stebuklais.

¹⁴⁶ Dievo Žinia, patvirtinta jūsų tarpe šio laiko ženklais ir stebuklais. Žinia apie tai, kad Jėzus Kristus ne miręs, bet gyvas, kaip ir buvo visada ir siunčia... Ir tai tiksliai išpildo Malachijo 4 ir visas kitas Rašto vietas, kurias Jėzus sakė įvyksiant paskutiniais laikais — tai visiškai išsipildė net moksliškai šiame pasaulyje. Ir žurnaluose išleistos didelės Šviesos ratilų, kurie buvo čia pranašauti, nuotraukos. Ir Dievo angelai, kurie nusileido, apie kuriuos jie nieko nežinojo. Ir visur, visose vietose tai įrodyta, visame pasaulyje!

¹⁴⁷ Toliau seka nukryžiuavimas, ir tai neišvengiama. Kaip Jėzus tuomet tarė: „Ir ką Aš pasakysiu: ‘Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!’? Bet ne. Tebūnie Tavo valia (matote?) kaip danguje, taip ir žemėje“.

¹⁴⁸ Štai ką Bažnyčia sako šiandien, iš širdies: „Kad aš prisijungčiau prie ko nors?... Ne, Viešpatie, ne. Tebūnie Tavo valia kaip danguje“.

¹⁴⁹ Pastebėkite, po to, kai pažadėtasis Žodis laikotarpiui buvo patvirtintas, jie atmetė Jį. Jie padarė tą patį ir šiandien. O dabar aš jau artėju prie pabaigos. Ir kaip Jis atėjo, aiškiai susitapatinęs su Žodžiu, ir priartėjo kulminacija, kai jie turėjo pasirinkti Žodį arba priimti sistemą — šiandien priartėjome prie to paties: turite pasirinkti Žodį arba priimti sistemą. Ir jie priėmė sistemą. Ir kas gi iš to išeina? Jau baigiu. Jis yra pasaulio rankose. Teisingai.

¹⁵⁰ Dabar mano ištrauka. Ilgoka įžanga, bet aš juk tik dabar pradėjau, suprantate? Nesistokit, aš tiesiog pajuokavau. Žiūrėkite, štai mano ištrauka, mes tai žinome. Pamatėme foną, dabar viskas prieš mus surikiuota į vieną liniją. Dabar įžvelkime esmę ir pamatykime, kaip tai atrodo, įsižiūrėkime pro didinamąjį stiklą.

¹⁵¹ Jėzus yra žmonių rankose. Tai bažnyčios rankose. Ką gi tu darysi su šituo Jėzumi, kuris vadinamas pateptuoju Žodžiu? Kristus reiškia „pateptasis Žodis“. Suprantat?

„Ką gi tu darysi su šituo Jėzumi?“ — klausė Pilotas. „Ką gi aš su Juo darysiu? Ką? Koks bus mano žingsnis? Ką aš galiu padaryti su šituo Jėzumi, kuris yra vadinamas Kristumi?“

¹⁵² Ką šūkavo pasaulis? Ką šūkavo bažnyčia? „Nukryžiuok Jį! Sustabdyk Jį! Mums Jo daugiau nebereikia“.

¹⁵³ Paklausiu jūsų kai ko: ar galite įsivaizduoti, kokia kaltė yra ant Osvaldo rankų širyt, to, kuris nužudė prezidentą? Ar įsivaizduojate, kokia bausmė jo laukia, jeigu įrodys, kad būtent jis tai padarė? Ar...ar manote, kad jo nors šiek tiek pasigailės? Jungtinių Valstijų prezidento kraujas yra ant jo rankų. Galvojate, kad Federalinis teismas... Kiek jis besigintų: „Aš to nenorėjau“, — tai jo visiškai neišteisins. Jis pražus. Kodėl? Prezidento kraujas yra ant jo rankų. Ar įsivaizduojate jo jausmus? Ar norėtumėte to ant savo rankų? [Susirinkusieji atsako: „Ne“—Red.]

¹⁴⁰ Paulius pasakė tiems, kurie nebuvo krikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, Apaštalų Darbų 19:5, jog tam, kad gautų Šventąją Dvasią, jie turėjo ateiti... Nors jie jau šlovino Dievą su šauksmais ir darė didžius dalykus, jis pasakė, kad jie turi sugrįžti ir iš naujo krikštytis Jėzaus Kristaus Vardu. Po to, kai Jonas Krikštytojas juos pakrikštijo, jie turėjo sugrįžti ir iš naujo krikštytis.

Ir dar jis pasakė Galatams 1:8: „Nors angelas iš dangaus mokytų jus kitaip negu aš, — tebūnie prakeiktas“. Tikrai taip. Taigi mes turime laikytis būtent to Žodžio, kiekvieno Jo Žodžio. Suprantate?

¹⁴¹ Žiūrėkite. O, neturėkite jokių trūkumų, būkite visiškai įsitikinę. Jeigu jūs protas kuo nors abejoja, geriau dabar tai ištaisykite. Nelaukite tol, kol bus per vėlu. Nelaukite, kol priimsite tą ženklą taip giliai, kad niekada To nebematysite, jūs būsite akli.

Jis apakino Izraelį, kad galėtų išreikšti Savo Žodį. Tą patį Jis daro pagonims, nes čia jie...jie tai priima taip pat, kaip tada.

¹⁴² Žiūrėkite, Ieva atmetė ir atsisakė savo teisių. Nors mačiusi Žodį, patvirtintą Dievo, ir ką Jis darė, ji atmetė Jį ir atsisakė savo teisių. Tą patį jie padarė Nikėjoje, Romoje. Ir tą patį dabar daro Bažnyčių Taryboje, būtent tai. Broliai, nuo Pradžios iki Apreiškimo Knygos tęsiasi tas pats. Tai padarė Izraelis. Tai padarė Pilotas. Taip visį darė, visuomet, pradedant Ieva ir iki šiol, — tas pats. Jie atmeta patvirtintą Žodį ir vietoj Jo priima dogmą. Tai atneša mirtį, dvasinę mirtį.

Mirė! Žodis iki šiol skelbiamas mirusiems. Būtent taip! Tūkstantmetės Karalystės metu taip nebus, taigi. Suprantate? Jiems...jiems jau yra skelbiama. Gal jau dabar Tai gaunama. Matote?

¹⁴³ Kaino sūnūs, kurie buvo netikėjimo Dievo Žodžiu vaisiai, Kaino sūnūs šaipėsi iš pranašo Nojaus žinios. Pastebėjote tai? Dievo Žodžiu jis paskelbė pranašautą teismą, turėjo ryškius ženklus, patvirtintus ženklus, kad atėjo laiko pabaiga, o Kaino sūnūs iš to šaipėsi.

Kaip ir dabar tai daro. Kaip tai darė Jėzaus laikais. Kaip jie tai darė visais laikais. Taip buvo visuomet. Jie šaiposi ir juokiasi iš To. Jis pasakė: „Paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kalbantys: „Nuo to laiko, kai užmigo protėviai, laikai nepasikeitė“. Ar matote?

¹⁴⁴ Taip per religinę sistemą šaipėsi ir velnio sūnūs iš Žodžio, pasireiškusio Jėzaus Kristaus laikais. Žiūrėkite, žydų tautos religinės sistemos [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą ir sako: „Sese Rouz“—Red.], žydų tautą turėjo puikiai žinoti, bet jų sistema privertė juos atmesti pasireiškusį Dievo Žodį ir šaipytis iš Jo (o patys tvirtino Juo tikintys), nė vienas Žodis neliko neišsipildęs. Jie padarė tą patį.

¹⁴⁵ Tą patį daro šiandien. Religinė sistema šiame dideliame mechanizme, kurį jie jau parengė, bus...visiškai atmetė paskutiniųjų laikų pažadus — paskutiniųjų laikų Žinią ir paskutiniųjų laikų ženklą, viską, kas turi būti paskutiniaisiais laikais, kaip Dievas tai pranašavo, Žodis po Žodžio.

Tai įrašyta juostose. Jei jeigu mane nušaus, ar dar ką nors padarys, jie niekada nesustabdys šios Žinios! Suprantate? Ji kaip buvo, taip ir bus. Ji jau

dėtas; kiek žinau, tai geras žmogus, niekada nedaręs nieko pikto, kiek man žinoma. Bet sistema! Kalti ne žmonės, o sistema.

⁷⁶ Ne žydai buvo kalti, o jų sistema. Ta sistema pasmerkė Jį, nes visa tai netoleravo jų sistemos. Ar jūs suprantate? [Susirinkusieji atsako: „Amen“—Red.] Taigi tie patys dalykai vyksta dabar. Ir jie išsirinko tą visuomenės priešą, žmogžudį.

Tačiau čia buvo pateikta valdžiai. Taigi valdžia turėjo paskelbti šį nuosprendį, nes mirties nuosprendis pirmiausia priklausė nuo valdžios. Jiems nebuvo leidžiama to vykdyti, kadangi jie buvo pavaldūs Romai, ir jiems nebuvo leidžiama atimti gyvybę, nesvarbu, kiek jų bažnyčia beteigtų: „Mes turime tai padaryti“. Na, jie...jie negalėjo to padaryti, visų pirma negavę tam leidimo iš Romos. Taigi tai turi būti pateikta valdžiai. Dabar jau ir valdžia yra į tai įtraukta.

Na, nejaugi tai ne tas pats vaizdas, kaip ir mūsų dienomis? Matote? Tiksliausiai!

⁷⁷ Bažnyčia tai atmeta, dabar jau ir valdžia į tai įtraukta. Atėjo laikas, kai visa tauta, visi turėjo dalyvauti. Byla buvo iškelta, artėjo kulminacija. Visa tauta atstūmė Jį, ir užsitraukė Dievo rūstybę. Ir prieš... Net bažnyčia Jį atstūmė, o tai ant bažnyčios užtraukė rūstybę. O dabar ir tauta atstūmė Jį, užtraukdama rūstybę ant visų.

Ir šiandien pasaulis Jį atstūmė, užtraukdamas bausmę visam pasauliui. Visos tautos turi būti nuteistos.

⁷⁸ Ir mes žiname, kad tai įvyko didžiojo romėnų generolo Tito laikais. Jis apgulė Jeruzalę, ir galiausiai tiesiog... Jie valgė vienas kito vaikus, valgė medžių žievę ir žemės žolę. Ir...ir tuomet Titas atėjo tiesiai į miestą, tiesiog sugriovė sienas ir sudegino miestą, ir kraujas tiesiog liejosi gatvėmis, kur juos žudydavo.

Ir taip turėjo būti. Prieš tai, kai teisisis Dievas galėjo leisti Savo išrinktajai tautai patekti į tokį sielvartą, turėjo būti pagrįsta priežastis. Jis yra teisingas. Jo...Jo įstatymai reikalauja Jo teismo. O įstatymas be bausmės nėra įstatymas.

⁷⁹ Jeigu aš pasakyčiau, išleisčiau čia mieste tokį įstatymą: „Už važiavimą per raudoną šviesą — bauda“, — o jokios bausmės nebūtų, jūs nenustotumėt važinėti per raudoną šviesą. Juk turi būti bausmė.

O Dievo įstatymo bausmė už Jo programos atmetimą yra mirtis. Ir turėjo būti mirtis, nes turėjo būti atlyginta.

⁸⁰ Mes šįryt stovime panašiam bylos svarstyme, visame pasaulyje yra svarstoma byla. Visos denominacijos atmetė Žodį. Žinau, kad tai skamba labai šurkščiai. Ir norėčiau, kad tarnautojai, kurie klausosi čia salėje ir klausosi įrašo, pabandytų tai suprasti, kad aš mėginu tai paaiškinti. O aš laikausi savo minties, tiksliau stengiuosi pabrėžti, kad mes šiandien vėl stovime Piloto teismo salėje.

⁸¹ Jūs pasakysite: „Jei aš būčiau ten stovėjęs, būčiau pasisakęs už Jėzų Kristų“. Na, o ką gi tu su tuo darai dabar? Štai kur esmė. Suprantate? „Nesvarbu, kad bažnyčia Jį atstūmė, aš būčiau stovėjęs kartu su Juo“. Tau

suteikiama galimybė. Aha. Supranti? Jie...jie atstūmė Jį.

⁸² Taigi Jis yra teisiamas šiandien, tai yra, neseniai buvo teisiamas, tiksliau pasakius, Jo byla yra nagrinėjama besiformuojančios pasaulinės sistemos, kuri vadinasi bažnyčių taryba, besiformuojanti Pasaulinė Bažnyčios Taryba. Taigi, ką gi jie padarė? Jie balsavo už tai, kad absoliučiai susijungtų tarpusavyje ir turėtų bažnyčių tarybą.

O šioje Bažnyčių taryboje, visos bažnyčios privalo priklausyti šiai tarybai, kitaip tau net neleis pamokslauti, net neleis pasimelsti už ligonius. Ir jūsų bažnyčia galės būti panaudota bet kam, ko tik jiems beprireiktų. Jei norės sandėliuoti joje dėžes ar amuniciją, arba ką tik panorės, jūs to visai nebecontroliuosite. Jūs priklausysite Bažnyčių Tarybai arba visai nepriklausysite.

Ir tai ta sistema, kuri formuojama čia, Jungtinėse Valstijose, ir Raštas tiksliai pildosi. Išsipildo tai, ką Viešpats man pasakė 1933 metais (suprantate?), ir šįryt mes gyvename tuo laiku.

Ir Jėzus Kristus, Žodis, šiandien yra teisiamas, kaip tai buvo nukryžiuavimo metu, ir dabar Jis mūsų rankose. Jis pasaulio rankose. Žodis buvo aiškiai atpažintas visame pasaulyje (suprantate?), ir Jis yra teisiamas. Visos denominacijos Jį atstūmė.

⁸³ Ir dabar Jo byla yra svarstoma kaip...Bažnyčių Taryboje, ir Jį vėl atstumia ir pasirenka kitą, kaip tai padarė ir tada. Žinote, istorija pasikartoja gamtoje, nes gamta išlieka ta pati. Medžiai augo, kaip augė, ir dygsta daržovės ir gėlės, ir pasaulis sukasi kaip visada. Tai gamta. Ir kiekvieno laikotarpio gamta atkuria ir iš naujo išreiškia jau anksčiau buvusios gamtos atspindį. Ir šiandien mes vėl atsidūrėme toje pačioje vietoje.

Taigi, Jėzus buvo „Žodis“, švento Jono 1-asis skyrius. Mes visi tuo tikime. Jis buvo Žodis. Ir dėl to, kad Jis buvo Žodis... Prašau, supraskite. Jis buvo Žodis, ir Jis turėjo pasipriešinti sistemai.

Ir jie atstūmė Jį ne...ne dėl Jo stebuklų. Ne dėl to. Jie pasakė... Jis pasakė: „Kuris gali Mane apkaltinti?“

„Ir ką bloga Jis yra padaręs?“ — paklausė ta moteriškė. „Jis juk nieko blogo nedarė, tik gydė sergančius“.

⁸⁴ Atsakė: „Mes už tai Jo neteisiamė“. Suprantate? „Mes kaltiname Jį dėl to, kad būdamas žmogus, dedasi Dievu“. O juk jų pačių Raštuose buvo parašyta, kad Jis bus Dievas.

Izaijo, didžiojo pranašo, knygoje, kuris parašė šešiasdešimt Izaijo skyrių, ir pradeda nuo... Pirmasis panašus į pradžia, Knygos viduryje ateina Jonas Krikštytojas, o baigiasi Tūkstantmete Karalyste. Ir Biblijoje šešiasdešimt knygų, kaip Izaijo pranašystėje šešiasdešimt skyrių. Kaip nuostabu, kad taip sudėliota. Čia Izaijo 9:6 jis pasakė: „Kūdikis mums gimė, sūnus mums duotas, Jis bus vadinamas Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Nuostabūs“.

⁸⁵ O tos aklos tradicijos arba sistemos nesugebėjo išvysti, kad tai ir buvo Dievas, jų pačių pranašas, kuriam atėjo Žodis, pasakęs, kad Jis bus Dievas.

¹³⁴ Dievo Kūnas, susivienijęs Jo Nuotakos pavidalu, yra viena, Jis ir Kristus kartu — tai Dvasia, veikianti Bažnyčios kūne, kaip veikė Jėzaus Kristaus kūne, nes tai Jo Kūno dalis. Jau nebėra du, bet viena! Jie yra viena. Vyras ir žmona jau nebėra du, bet viena. Ir Kristus su Savo Kūnu yra viena. Ir ta pati Dvasia, buvusi Kristuje, yra Jo Nuotakoje, Jo Kūne, ir Ji suvienija Juos kartu su visu Žodžiu. Ir pats Dievas gyvena ten, išreikšdamas tai.

¹³⁵ O antikristas nori pasakyti: „Juk aš tikiu Kristumi, aš tikiu Evangelija, aš tikiu tais dalykais, bet žinote...“ Štai jums, prašau. „Bet, žinote, stebuklų dienos jau praėjo. Suprantate, tokių dalykų nebūna“. Štai ir viskas. „Ak, aš netikiu, kad reikia krikštytis Jėzaus Kristaus Vardu“.

¹³⁶ Bet juk Biblijoje parašyta, kad reikia. Tegul koks nors teologas pamėgina su tuo nesutikti. Suprantate? Taip? Taip turi būti. Jūs pasakysite: „Na, nėra jokio skirtumo, koks krikštas“. Na, tai kodėl gi apie jį parašyta? Kodėl Pauliui buvo skirtumas? Kodėl visiems kitiems buvo skirtumas? Tu arba krikštytas...

Biblijoje parašyta: „Tu turi vardą, lyg esi gyvas, bet esi miręs“, — nes neduota po dangumi kito vardo.

Kodėl Jo Vardu pamokslaujate, meldžiatės Jo Vardu, darote visą kitą, bet kai prieinate iki krikšto, to atsakote? Aha. Matote?

Aš neseniai pasakiau vienam žmogui, sakau: „O kas, jei žmogus...“

Jis pasakė: „Jokio skirtumo“.

¹³⁷ Aš pasakiau: „Jei žmogus ateitų pas tave ir pasakytų, kad jis buvo krikštytas Saron Rožės, Slėnių Lelijos ir Aušrinės Žvaigždės vardu, ar pasakytum, kad jam viskas tvarkoj?“

Jis atsakė: „Jokiu būdu“.

Aš pasakiau: „Ar tu jį perkrikštytum?“

„Taip“.

Aš sakau: „Kaip tu krikštytum?“

Sako: „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu“.

¹³⁸ Aš sakau: „Gera, taigi tu padarytum tą patį, tu padėtum... Jeigu tu tai vadini vardais, tai padarytum lygiai tą patį, kaip ir jis, sakydamas Saron Rožė, Slėnių Lelija ir Aušrinė Žvaigždė, kadangi tai yra titulas. Ir Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia — tai titulas. Ar supranti?“

Jis pasakė: „Bet gi Jėzus pasakė krikštyti Vardu“.

¹³⁹ Aš sakau: „Būtent tai Jis ir turėjo omeny. Bet kas...ne...ne... Jis juk nepasakė: „Pakartokite šiuos žodžius“, — bet pasakė: „Krikštykite juos Vardu“. Vardu! Tai bent!“ Aš pasakiau: „Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia — tai titulai. Tėvo, Sūnaus Vardu... Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu. Supranti?“ Pasakiau: „Kaip gi Jį įvardino Petras? Kaip gi Jį įvardino visi kiti? Supranti? Kas tai yra? Aha. Viešpats Jėzus Kristus yra „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ Vardas“. Jam dabar reikia perkrikštyti trisdešimt tūkstančių aborigenų. Matote? Gera. Bet taip ir reikia. Paulius pasakė: „Jeigu Angelas iš Dangaus...“

„Teisingai“.

„Dievas pasakė...“.

„Teisingai“.

„Dievas pasakė...“.

¹²⁸ „Taip, tai...būtent taip. Tam tikra prasme tai teisinga, bet, supranti, tai...tai...tai ne viskas. Supranti, tau...tau atsivers akys, tu būsi...“

Bet juk Dievas pasakė ir tai viską išsprendžia, Žodis! Matote, viskas prasidėjo nuo mažo neteisingo Žodžio aiškinimo, ir išeina tas pats, baigsis tuo pačiu.

¹²⁹ Pastebėkite, dukra yra motinos ir tėvo vaisius per santuoką (dabar pasakysiu kai ką šokiruojančio), bet mirtis, fizinė, fizinė mirtis yra Ievos ir šėtono susivienijimas per netikėjimą Dievo Žodžiu. Jie susijungė ir atnešė mirties vaisių. Ji... Mirtis yra šėtono ir Ievos susivienijimo vaisius.

¹³⁰ Ieva turėjo Žodį, šėtonas yra prieš Žodį. Ir, žiūrėkite, šėtonas pripažino, kad beveik devyniasdešimt devyni ir devyniasdešimt devynios šimtosios Jo buvo tiesa. „Taip panašu, — pasakyta Biblijoje, — paskutinėmis dienomis suklaidintų, jei įmanoma, net išrinktuosius“. Matote, kaip tai ateina, kaip tai visuomet buvo, kaip tai baigiasi? Tuo pačiu būdu: susivienijimas netikėjimu visų, pilnu Dievo Žodžiu. Ar jums aišku? Štai kas atnešė mirtį, tai netikėjimo susivienijimas su Žodžiu. Netikėjimas tik maža, smulkute Jo dalimi, maža, labai maža, mažutėlė, vieno procento viena šimtąja. Bet turi būti šimtas procentų! Ir viskas.

¹³¹ Žiūrėkite, Dievo dukra, Bažnyčia, Nuotaka, taip pat yra vaisius — Dievo, susivienijusio su Savo Žodžiu. Šventoji Dvasia susivienijo žemiškajame kūne, ir iš to gimė Dievo Sūnus, Dievo teisumo vaisius. O paskutinėmis dienomis, kaip mums pasakyta, „kaip buvo Sodomos dienomis“, Nuotaka susivienys per Dievo Žodį, pasireiškusį kūne, Šventoji Dvasia užantspaudoja juos Dieve, o netikėjimas lieka už antspaudų ribų, išorėje.

¹³² Kaip aš sakydavau, jeigu Bethovenas gyvybė būtų jumoje, jūs gyventumėte kaip Bethovenas; jeigu Hitlerio gyvybė būtų jumoje, jūs gyventumėte kaip Hitleris. O kai Kristaus Gyvybė yra jumoje, jūs gyvensite, kaip Kristus, ir darysite Kristaus darbus. Ir taip bus. Jeigu Kristus gyventų šiandieną, Jis darytų būtent tai, kas apie Jį šiandienai parašyta Žodyje. O Žodyje pasakyta, kad: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Kodėl gi tas aklas bažnytinis pasaulis negali pamatyti laiko, kuriame jie gyvena? Kodėl?

¹³³ Ieva sukėlė visas fizines mirtis, bandydama įterpti į Žodį kažkokią šėtono ereziją. Ir tas pats atsitiko bažnyčiai Nikėjoje, Romoje, kai vietoj Žodžio priėmė dogmas. Tas pats su metodistais, baptistais, presbiterionais, kai Šviesa pasirodo kiekviename laikotarpyje, o jie atmeta Ją.

Štai kodėl liuteronai mirė, kai atsirado Veslis. Jau atėjo kitas laikotarpis. Pasirodė Žodis, o jie turėjo priimti Jį arba mirti. Štai kodėl sekmininkai dabar miršta, nes atėjo toks laikotarpis. Žodis pasireiškė, erelio laikas, metas Žodžiui sugrįžti ir „atkurti tėvų tikėjimą, sugrąžinti jį vaikams“. O jie tokie susivieniję, atmeta Jį, ir jų laukia ne kas kita, kaip dvasinė mirtis. Visada...

Aklos sistemos! Todėl jie atmetė Žodį ir vietoj Jo panorą žudiko Barabo.

⁸⁶ Ir šiandien Žodis, aiškiai skirtas šiai dienai, buvo patvirtintas. Jis tapo realiu. Jis pasirodė esąs Tiesa. „Ir paskutinėmis dienomis, — kaip sakė Jėzus, — kaip buvo Sodomos laikais, — ir taip toliau, — šitaip bus ir tą dieną, kai ateis Žmogaus Sūnus“. Pats Dievas, kuris buvo Žodis, numatė paskutiniuosius laikus ir tai, kas įvyks, ir kad Šviesos sužibės vakaro metu, ir kad Malachijo 4 — Jis siųs tuos dalykus ir įrodys juos.

⁸⁷ Ir atėjus sprendimo laikui, bažnyčios Jį atmetė. O ko gi bažnyčios panorą? Žodžio žudiko, kuris pasirenka sistemą. Jeigu sistema prieštarauja Žodžiui, tada tai Žodžio žudikė. O jie panorą denominacinės tradicijos vietoj tikrojo Žodžio, pasireiškusio ir įrodyto, kad Tai Dievas, žmonių tarpe, per mokslą, per nuotraukas — Šviesa, tas pats Viešpaties Angelas, Ugnies Stulpas.

Tas pats, kuris gyvena žemėje Jėzaus Kristaus kūne, paskutiniuosius dienomis nužengė ant Savo tautos, ir mokslininkai padarė Jo [Ugnies Stulpo—Vert.] nuotrauką. Bažnyčia matė Jo darbus. Tai visapusiškai atpažinta per juostas ir panašiai, visame pasaulyje, dar ir dar kartą, ir yra skelbiama asmeniškai.

Ir vis tiek, nepaisant viso to, jų sistemos nori Bažnyčių Tarybos, kuri pasmerktų Tiesą. Suprantate? Nori žudiko, kuris atskirtų, tai yra, sustabdytų arba užkirstų kelią. Ir jie taip ir padarys, jie tokius dalykus sustabdys. Ir Bažnyčių Taryba turės tai padaryti. Štai ir žvėries ženklas, antikristas, prieš Žodį, kuris yra Kristus. Bet ne jų skiriamie-...

⁸⁸ Jie mano, kad reikia tradicijos. Jie mano, kad jų tradicijos nuo Dievo. Suprantate? Bet jos nestoja už Žodį, ir Dievas nepatvirtina, kad jos teisingos. Jėzus stoji už Žodį, o ne už jų tarybą — už Žodį. Ir Žodis įrodė, kad Jis buvo Dievas.

Ir šiandien tai įrodo, kad tai Dievas, nes gyvena tą patį Gyvenimą, daro tarp mūsų tą patį, kas buvo daroma anais laikais, ir kas buvo pranašauta.

⁸⁹ Tai ką gi jie daro? Jie priima kažką, kas... Jie jau priėmė būtent tą sistemą, kuri Tai nukryžiuos. Ir tarpdenominacinės laisvės nukryžiaavimas artėja. Taip-taip.

⁹⁰ Na, o tai neprieštarauja Raštams. Tai pagal Raštus. „Ir jie suformavo žvėries atvaizdą“. Sujungia pasaulio denominacijas į vieną protestantų, formuoja žvėries ženklą, žvėries atvaizdą pagal Apreiškimų 13:8. „Ir sukūrė jie žvėries atvaizdą“.

Žvėris yra Roma. Mes visi tai žinome. Juk visą laiką tai buvo Roma, visa... Kaip gali būti...kaip tai gali būti Rusija, jei Biblijoje sakoma Roma? Matote, žmonės tiesiog susidaro klaidingas įspūdis. Suprantate? Kaip tai gali būti kas kita, kai buvo pranašauta, kad tai turi išeiti iš Romos?

⁹¹ Dar kartą pažvelkite į Danieliaus Knygą, geležis ir molis kojose, geležis buvo nuo pat kelių iki pabaigos. O visi žino, kad apie Rusiją tada net nebuvo žinoma. Tai buvo Roma. Ugniaspalvis slibinas buvo Roma. Tai visuomet Roma. Ir ta geležis nepavirto kuo kitu, iš Romos kuo kitu — kaip buvo, taip ir liko Roma. Ir tas žvėris yra Roma!

⁹² O Romoje buvo religinė sistema, kurios mirtina galva...tai yra, mirtina žaizda ant jo galvos, užmušė jį, bet jis vėl atgijo: iš pagoniškosios Romos tapo popiežių Roma. Ir dabar jie pasiruošę padaryti jam atvaizdą to žvėries, kuris pakyla iš Apreiškimų 13.

Ar jūs pastebėjote? Šios šalies skaičius yra trylika, ir pasirodo... Aš nesakau, kad tai... Keista, kad taip yra matematiškai, ma...tiesiog lygiai pagal Raštą. Ji yra Apreiškimų 13-ajame skyriuje, šita šalis.

⁹³ Visi kiti žvėrys pakyla iš vandens, kuris yra žmonių daugybė ir minios, kaip pasakyta Biblijoje; bet šitas žvėris atsirado iš žemės, kur nebuvo žmonių. Tačiau jis buvo avinėlis, religijos laisvė, vėliau jis kalbėjo kaip slibinas, ir susijungė su ta jėga ir darė viską, ką drakonas darė prieš jį. Būtent. Štai tokie reikalai. Tai...taip tiesiog turi būti. Niekaip to neišvengsi.

⁹⁴ Ir štai mes šiandien formuojam sistemą. Sistemą! Negalime sulaukti, kai koks nors... Mes bandėme visus paversti liuteronais, ir nepavyko; bandėme visus paversti baptistais, nepavyko; visus metodistais arba visus sekmininkais, neišėjo. Taigi tuo tikslu, laikas labai trumpas, jie suformavo tarybą, galvą, žvėries atvaizdą. Būtent taip ir padarė. O kas tai? — Žodžio nukryžiuavimas vėl priartėjo. Jo byla nagrinėjama ir greitai prasidės posėdis.

⁹⁵ Atkreipkite dėmesį! Pasireiškęs Žodis — ne kaip denominacija. Jis pasireiškia. Žodis skiriasi nuo denominacijos.

Kas tai yra? Kas yra ta sistema? Tai Romos palydovas. Ar Biblijoje pasakyta, kad taip bus? Tikrai taip! Apreiškimo 17, jie pamatė, kaip Roma pasirodo bažnytinėje sistemoje moters pavidalu. Moteris, bažnyčią visada simbolizuoja moteris dėl to, kad Kristaus Nuotaka yra moteris.

Būtent Ieva puolė, jai reikėjo atpirkimo. O Bažnyčia yra kas? Yra atperkamoji moteris.

⁹⁶ Ir ši moteris sėdėjo ant žvėries, turinčio septynias galvas. O mes žinome apie septynias kalvas ir taip toliau, kaip apie tai pasakyta Biblijoje. Čia nėra klaidos. Nėra šanso nuklysti. Suprantate?

Ir dar pastebėkite, mes matome, kad ji buvo „PALEISTUVIŲ MOTINA“. Matote? Taigi motina ir dukra vėl susijungia draugystėje. Nors anksčiau dukra buvo pabėgusi nuo motinos, mėgino gyventi padoriai, nes jos motina buvo tokia negarbinga ir bjauri, kad ta mergina išėjo iš namų. Aha. Bet dabar, kai ji paaugo, ji...tiek blogybių padariusi pati, mato savo motiną, mano, kad jos motina buvo teisi, todėl formuoja savo sistemą. Matote? Būtent taip.

⁹⁷ Susijungiančios denominacijos, protestantizmas, — tiksliai išsipildo tai, kas Raštuose parašyta Apreiškimų 17: „Visi, kurių vardai neįrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje, priklauso jai“. Arba vienam, arba kitam; arba žvėriui, arba žvėries atvaizdui. Taip pasakyta Biblijoje.

Ir Jėzus apie tai kalbėjo ne kaip apie komunizmą. Tačiau Mato 24-ajame skyriuje, nuo 21-os iki 26-os eilutės, Jis pranašavo apie tai, kad dvasia šioje sistemoje bus tokia panaši į tikrąją, kad suklaidintų net išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma; išrinktuosius, kurių vardai įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje nuo pasaulio sutvėrimo. Ir, atvirai kalbant, tai juos taip suspaudė, kad Jis

nebus leidžiama“. Tautų religijos jėga neleis jiems daugiau taip daryti. Toks tarnavimas, kuris vyksta štai čia, ir panašūs dalykai bus visiškai uždrausti. Negalėsite veikti be leidimo iš būstinės, bažnyčios vadovo (suprantate?), žvėries atvaizdo. O! Štai mes jau čia, štai ir viskas. Mes...mes...mes jau atkeliavome.

Iš tikrųjų patvirtinta. O kitas žingsnis — Jį nukryžiuoti.

¹²² Kaip ir dabar: visus, kurie prie jų neprisijungia, priverstinai uždarys ir neleis pamokslauti. Suprantate? O tai vėl nukryžiuoja patvirtintą pažado Žodį, sustabdo Jį: „Jums tai daugiau neleidžiama. Jokių išgydymo tarnavimų. Jokių maldų už sergančius. Jokių būdu! Negalima. Ne, nieko iš tų dalykų. Jokių būdu! Arba per bažnyčių Tarybą, arba visai to neturėsite“.

¹²³ Dabar jums aišku, kodėl aš prieš denominacinę religiją, nes tai yra žvėries ženklas. Roma yra viso to galva, pirmoji. Būtent taip. Ir ji priverčia visus priimti tai, prijungdama dukteris, tai yra, atvaizdą, jų motiną, kuri padarė tą patį. Kur Roma buvo organizuota pirmą kartą? Kokia buvo pirmoji organizuotoji religija pasaulyje? — Romos katalikų. Jei kas nors turi duomenų, kad taip nėra, praneškite man. Nerasite. Pirmoji organizacija, pirmoji organizuotoji bažnyčia buvo Nikėjoje, Romoje. Tikrai taip. Būtent tai jie ir padarė.

¹²⁴ O ką gi padarė liuteronai po Liuterio mirties? Padarė tą patį, ką tie padarė Nikėjoje, Romoje. Ką padarė po Veslio? Ką padarė po visų atsiradusių didžiųjų judėjimų? Padarė tą patį, pagimdė paleistuvei dukras, absoliučiai taip. Kaip, pavyzdžiui, mes matome tą patį čia...

¹²⁵ Čia buvau užsirašęs trumpą Rašto vietą. Gal geriau praleisiu ją. Bet, žiūrėkite, jie...

Bažnyčios organizavimas šiandien vėl suvienija tą pačią sistemą. Jiems trūksta tik jos dinamikos, tiesiog to, kas būtų varomoji jėga. Ir viskas greitai priartės prie kulminacijos.

¹²⁶ Katalikų bažnyčia ir protestantų bažnyčios susidraugaus. Aš jums tai sakau jau daugiau nei trisdešimt metų. Jie susivienys. Ir jūs matote, ką būtent jie daro dabar. Protestantas niekada netaps kataliku, bet jie susivienys brolijoje, žvėries ženkle, padarytame panašiu į žvėrį.

¹²⁷ Pavyzdžiui, tuo pačiu būdu kaip motina Ieva iškreipė visą pasaulį iki fizinės mirties. Motina Ieva! Paklauskite. Motina Ieva iškreipė visą žmoniją fizine mirtimi (kaip?), atmesdama Žodį ir priimdama tai, kas buvo beveik kaip Jis. Ji buvo visų fizinių mirčių priežastis, nes paliko tikrąjį Žodį ir patikėjo visu tikruoju Žodžiu išskyrus mažą dalelę. Vienas mažutis nesutarimas su pilnu Dievo Žodžiu sukėlė visą sielvartą, kiekvieną mirtį ir visa, kas tik vyko žemėje. Tai padarė Ieva, mirties motina. Dabar jūs matote, link ko artėjame? Mirties motina, pastebėkite, ji tik nustojo tikėti Žodžiu.

Ji pasakė: „Dievas pasakė...“.

Šėtonas atsakė: „Teisingai“.

„Dievas pasakė...“.

Jis ir yra Dinamika. Mes tiesiog tampame mechanizmo, Jo Kūno, dalimis, įgauname Jo atvaizdą ir matome, kaip Jis susivienija su mumis Savo darbuose, su Savo meilės dovanomis, ir dovanoja jas mums prieš pat Vestuvių Vakarienę. Ir mes laukiame, stebime tai.

Jų didžioji bažnyčia turi susivienyti.

¹¹⁶ Šios Bažnyčios Dinamika bus pakartotinis pripildymas Šventąja Dvasia, kurios dėka mes veikėme nedideliu mastu, kol Paskutinis Akmuo nusileidžia, kad susivienytų su Kūnu. Bet kai ta Galva ir Kūnas susijungs, pilnoji Šventosios Dvasios jėga būtent taip Ją ir prikels, net mirusieji, kurie yra mirę Kristuje prieš šimtus metų, prisikels Jo šventumo grožyje ir pakils į dangų. Dinamika — tai Šventoji Dvasia.

¹¹⁷ Taigi, o šio milžiniško režimo, kurį jie pasistatė, dinamika, šis didelis mechanizmas vieną dieną pradės veikti susivienijusioje taryboje...Pasaulio Bažnyčių Taryboje, kuri taip pat griebis jėgos. Atmi-...bet atminkite...

Pasakysite: „Kai tai įvyks...“ Tada jau tau bus per vėlu. Tu jau būsi joje. Nori ar nenori, tu jau ten. Supranti? Žiūrėk, ta dvasia jau ant tavęs.

¹¹⁸ O tai diena, kai...kai Dvasios vėjai pučia iš rytų, šiaurės, vakarų ir pietų, įtikinėdami žmones išeiti iš jos ir parodydami žmonėms!

Štai kodėl aš taip priešinausi tai sistemai. Aš mačiau, kad joje kažkas buvo, tamsa. Juk aš mačiau tas moteris, kad ant jų veidų buvo visa tai (aš jums pasakojau aną sekmadienį), aš žinojau, kad kažkas artėja.

¹¹⁹ Kodėl aš visada buvau prieš tokius dalykus? Aš gi to nežinojau, dabar žinau. Kodėl aš visada buvau prieš organizuotą religiją? Todėl (dabar aš tai matau), kad tai žvėries ženklas. Suprantate? Pradėjau apie tai kalbėti tik prieš porą savaičių. Suprantate?

Taigi, po bažnytinės politikos, kas vyksta toliau? Po to, kai Žodis buvo iš tikrųjų patvirtintas? Dabar žiūrėkite, pagaliau atėjo laikas, kai turi būti priimtas sprendimas. Jų kitas žingsnis buvo...

¹²⁰ Koks buvo kitas žydu žingsnis po to, kai bažnyčia tai atmetė? Bažnyčia atsisakė Žodžio. Jie nenorėjo su Juo turėti nieko bendra. „Tai piktoji dvasia!“ Jis žinojo mintis, kurios buvo jų širdyse. „Tai blogis“. O iš tiesų tai buvo Žodis. Darbai, kuriuos Jis darė, liudijo apie Jį, patvirtindavo, kas Jis buvo. Jie nenorėjo su Juo turėti visai nieko bendro.

Toliau, kitas žingsnis — patenka į valdžios rankas. O tai bažnytinė valdžia, nes čia įsivėlusios ištisos tautos. Ten pagoniškoji tauta valdė religinę tautą. O jau dabar viską aprėpia religija, todėl tai turi prieiti prie pasaulinės religijos.

Čia tai bent! Net aklas tai pamatytų! O ką gi pasakys akklasis, kai tai pamatys? Kai jis tai pamatys, jis išeis iš savo aklumo.

¹²¹ Žiūrėkite, kai ta pasaulio taryba susirinks kartu: „Ką gi mes darysime su Jėzumi, kuris yra vadinamas Kristumi?“ Jie tikrai nenori su Tuo turėti visai nieko bendra. O tuomet belieka tik viena išeitis, būtent tai, ką jie padarė tada — jie Tai nukryžiuos, žinoma, nutildys Tai. „To daugiau negali būti. Tai

pasakė, jog, jeigu nepaskubėtų atlikti darbą jų labui, tai neišsigelbėtų nė vienas kūnas žemėje. O mums beliko...

⁹⁸ Dabar...dabar 1964-ieji, ar ne? Ir, atrodo, sakoma, kad yra septyniolikos metų netikslumas, taigi, pagal kalendorių. O dabar 64-ieji, 1964-ieji, taigi išeina (kiek?) — lieka trisdešimt šeši metai iki dvidešimt pirmojo amžiaus.

O kas du tūkstantmečius pasaulis ateina prie savo pasaulinės sistemos pabaigos, religinės sistemos, prie visų sistemų pabaigos, ir Dievas turėjo įsiterpti. Jis tai padarė Nojaus laikais, pirmi du tūkstantmečiai. Antrieji du tūkstantmečiai — sistema sugrižo prie mūsų šio ryto ištraukos, ir Jis vėl siuntė Savo Žodį. Jis siuntė Savo Žodį per pranašą Nojaus laikais, pranašą Nojų, ir žmonės atmetė Jį dėl savo sistemos. Jis vėl siuntė Savo Žodį Jėzaus laikais, Žodį, pasireiškusį pilnatvėje — žmonės atmetė Jį. O dabar jau 1964-ieji, beliko trisdešimt šeši metai iki dar dviejų tūkstančių metų, ir Žodis buvo siųstas, o sistema Jį atmetė.

⁹⁹ Kaip arti mes esame? Galbūt jau vėlesnis laikas, negu sau manome, juk bet kuriuo metu tai galėtų atsitikti. Galbūt tai jau įvyko, iš kur mums žinoti? Kaip aš kalbėjau praėjusį sekmadienį, kai buvau čia. Paskutinis vardas jau galėjo būti toje Knygoje; o kai tai įvyks, daugiau jau niekas nebeateis. Pasaulis judės toliau, kaip ir anksčiau, bet Bažnyčia bus užantspauduota. Atkreipkite dėmesį dabar, mes nagrinėjame toliau. Jų vardai, taigi, jis nesuklaidins tų, kurių vardai įrašyti.

¹⁰⁰ Kas tai? Tai turi būti sistema. Suprantate? Ir tik pagalvokit, priklausydamas tai denominacijai toje sistemoje, ką tu tada darai? Ką tu padarei? Tu užantspauduotas kitur (supranti?), tolyn nuo Žodžio, į žudikiškąją sistemą, kuri atima, „turinti dievotumo išvaizdą, bet atsižadėjusi jo Jėgos“. Tai žvėries ženklas. Būtent taip. Suprantate?

¹⁰¹ Štai čia žvėris ir tai, ką jis padarė, o ten atvaizdas — tai tas pats dalykas. Ir žvėris buvo toks didingas, kad suformavo tą didžiąją pasaulinę bažnyčią Nikėjoje (suprantate?), ir jie privertė visą...visą pasaulį prisijungti prie šios vienos sistemos. Ir jie galvojo, kad tai taip puiku: „Niekas negalėjo kovoti su jais“, — pasakyta Biblijoje, juk jie padarė žvėries atvaizdą ir sujungė visus protestantus į Bažnyčių Tarybą, kuri suformavo tokią sistemą, kad tavęs net krikščioniu nelaikys ar dar kuo nors, jei nepriklausai tai sistemai.

¹⁰² 102 Štai skirtumas tarp žvėries ženklo ir Dievo užantspaudavimo. Dievas užantspauduoja Savo Žodžiu. Ar tikite, kad tai Žodis? [Susirinkusieji atsako: „Amen“.—Red.]

Taigi, jūs paklauskite: „Ar taip yra, broli Branhamai?“ Tikrai taip.

¹⁰³ Aš žinau, kad jūs, sabato šalininkai, septintosios dienos adventistai, sakote: „Reikia laikytis sabato dienos“. Bet taip nėra. Nenoriu su jumis ginčytis, bet tai absoliučiai ne pagal Raštą.

Efeziečių 4:30 parašyta: „Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti atpirkimo dienai“, Suprantate?

¹⁰⁴ Taigi, Šventoji Dvasia yra Žodis. Dievas nėra trys, Jis tas pats Dievas trijuose pasireiškimuose, trijuose tarnavimuose. Dievas Tėvas viršum

įstatymo, Dievas Sūnus malonėje ir Dievas Šventoji Dvasia, kaip jūs Tai vadinate — tas pats Dievas ir Šventosios Dvasios pasireiškime. Dievas Tėvas buvo Žodis, Dievas Sūnus buvo Žodis, ir Dievas šventoji Dvasia yra Žodis. Suprantate, tai tiesiog trys pasireiškimai. Ir tam kad... Ir Šventoji Dvasia užantspauduoja jus, todėl esate užantspauduoti Žodžiu.

Dabar, jūs pasakysite: „Na, aš esu užantspauduotas ta...“

¹⁰⁵ Na, tada tai bus matoma. Suprantate? Tai įrodo. Jūs negalite priklausyti sistemai ir būti užantspauduotais sistemos ir Žodžio (suprantate?), kadangi jie yra priešingi vienas kitam. Taip neišeis. Gerai.

Taigi, mes matome, kad didelė mechanizmo mechanika, didelio mechanizmo mechanika, kuri yra...

Mechanizme yra...automobilyje yra stūmokliai, vožtuvai ir karbiuratorius, ir taip toliau. Tai...tai mechanika.

¹⁰⁶ Norėčiau kai ką pasakyti Bažnyčiai, kaip tik dabar prisiminiau. Suprantate, štai kas... Aš tikiu, kad mes jau taip arti pabaigos, aš...aš tuoj kai ką pasakysiu. Suprantate? Suprantate, mechanika: yra tiek daug žmonių, kurie bando paaiškinti mechaniką tuo metu, kai patys nesupranta. Suprantate? Vienintelis, ką jūs... O jūs suprantate, kad jūs turėtumėte ją žinoti. Mechanika yra žinoma. Pavyzdžiui, kas būtų, jei Mozė...

O jei kas būtų pasakęs: „Nojau, norėčiau, kad paaiškintum mechaniką, kaip plūduriuoja arka. Kaip tai?“ Jis negalėtų to padaryti.

Jums nereikia žinoti mechanikos, tik Jo Dinamiką. Suprantate, Dinamiką — štai ką jums reikia žinoti.

„Kaip?“ Na, kas, jei kas nors ateitų į Izraelį ir pasakytų: „Klausyk, Moze, aš norėčiau suprasti. Kaip tu galėjai sukurti gyvūnus savo paties žodžiu?“

¹⁰⁷ Jis atsakytų, pasakytų: „Juk tai ne mano žodis. Tai Dievo Žodis. Jis man liepė tai padaryti“. Suprantate?

¹⁰⁸ „Aš...aš...aš... Sakyk, paaiškink man, kaip padarei, kad žemėje atsirado musės, kai nei vienos nebuvo, tiek tų musių žemėj?“ Suprantate? Mozė pats negalėtų to paaiškinti. To ir nereikia. „Kaip gi tu atsiuntei rytų vėją, kad jis prapūtė Raudonojoje jūroje angą, ir mes visi sekėme paskui tave per sausumą? Paaiškink to mechaniką. Kokią...kokią...kokią sistemą tu panaudojai, Moze? Kokią? Papasakok man apie to atomo, kurį išleidai, mokslinį tyrimą“. Suprantate? Ką?

¹⁰⁹ Jis to nežinojo. Jis, na, jis nežinojo mechanikos, jis žinojo tik dinamiką. Ir...ir to ir reikia.

Aš negaliu jums pasakyti, koku būdu gyvenu. Negaliu jums pasakyti, koku būdu jūs gyvenate, bet juk gyvenate. Negaliu paaiškinti, kaip jūsų širdis...ir jūsų maistas įsisavinamas ir sudaro kraują. Ir semiasi jėgų iš to maisto, ir įsisavina toje trečiojoje žarnyno trakto sienelėje ir vėl susigražina iš to kraujo gyvybę, ir siunčia tai per jus. Aš...aš negaliu to paaiškinti, bet tai vyksta. Suprantate, tai vyksta. Aš...aš to negaliu paaiškinti. Aš nežinau mechanikos. Svarbu dinamika.

¹¹⁰ Taigi, Mozė galbūt ir žinojo mechaniką, bet kitiems nebuvo jokio reikalo to suprasti, tik Mozei. Jie žinojo, kad tai veikė, ir to pakako. Kodėl gi žmonės negali tuo pasitenkinti šiandien? Ką? Visi juk negalėjo būti Moze. Buvo tik vienas Mozė. Jie tiesiog žinojo, kad tai buvo nuo Dievo. Jie matė, kad tai buvo nuo Dievo.

Ir jie sekė toliau ir viskas buvo gerai, kol nepradėjo tuo abejoti, panoro iškelti ką nors kitą, kuris darytų tą patį — Korachą, Dataną. Ir kai jie surado tuos, kurie įvedė kažkokius kūniškus pamėgdžiojimus, galiausiai Dievas pasakė: „Atsiskirkite! Neįsivelkite į tą organizacinę sistemą. Suprantate? Išeikite iš jos! Aš tuoj prarysiu ją“. Ir Jis atvėrė žemę ir prarijo tai. Matote?

¹¹¹ Jūs nežinote...jums nereikia žinoti mechanikos. Tiesiog žinokite dinamiką, tai, kas pulsuoja, kas tai padaro tikra, ir žiūrėkite, ar tai pataiko į tą taikinį, į kurį, pagal Biblijos pažadus, tai turi pataikyti šiomis dienomis. Matote, čia vėl Žodis, grįžimas prie Žodžio.

¹¹² Taigi, didysis mechanizmas jau įrengiamas ir paruoštas judėti. Mechanika jau yra. Mechaninė organizacijos sistema, kuri atneš žemei, kaip jie sako, „taiką“, jau yra. Jau yra...kaip, pavyzdžiui, kokia nors JTO.

Tautos susivienijo. Tai susivienijimo laikas. Aš kaip tik neseniai apie tai pamokslavau. Jos...jos susivienija, kad atneštų ką? Pasaulinę taiką. Jie tai padarė Tautų Sąjungoje. Jie visuomet tai darydavo, ir tai niekada neveikė. Tai negali veikti. JTO — tai tik didelis guminis balionas, nešiojamas visų tautų mokymo vėjų. Jis susprogs iš išsipūs dėl bet ko. Tai negali pasisukti.

Nesuveiks ir Bažnyčių Taryba. Tai žmogiška organizacija, priešinga sistemai...tai yra, jų sistema yra priešinga Dievo Žodžiui, ir ji negali būti sėkminga. „Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?“ Nepavyks. Ir kaip gi gali krikščioniškoji bažnyčia, jai reikės...

¹¹³ Sekmininkai, Dievo asamblėjos ir kitos didžiosios sekmininkų karalystės bažnyčios ir Visos Evangelijos pasekėjai, kaip jie gali atsisakyti savo evangelinių mokymų, pačių tų principų, kurių jie laikėsi, ir kuriais buvo išauklėti, išeiti iš tų organizacijų ir pasmerkti tai? Ir jiems tenka atsisakyti savo evangelinio mokymo ir eiti kartu su žmonėmis, kurie nesutinka su Biblijos principais ir dieviškuoju išgydymu, ir su Dievo jėga, ir su Jėzumi Kristumi. „Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra susitarę?“

¹¹⁴ Štai kaip yra, štai valanda, prie kurios mes priartėjome, ir štai tas didelis įrengtas mechanizmas. Mechaniką jie jau turi. Ten trūksta tik šėtono su dinamika, kad primestų žvėries ženklinį. Kai ji bus priversta, tuomet dinamika jau veiks. Mechanika jau yra. Jie tai jau turi.

¹¹⁵ Norėčiau dar kai ką pasakyti, dabar susivienijimo metas, matome, kaip bažnyčios susivienija, tautos susivienija. Taip pat tai Dievo ir Jo Nuotakos susivienijimo laikas. Ir sakau tai nuolankiai ir pagarbiai. Aš tikiu, kad Kristaus Nuotaka yra pašaukta. Tikiu, kad Ji užantspauduota Dievo Karalystėje. Tikiu, kad mechanika jau yra. Jie laukia Dinamikos, kuri paims ją iš žemės į Šlovę Paėmime. Aš tuo tikiu visa širdimi. Tikrai taip. Mes nežinome, kaip Jis tai padarys, bet Jis tai padarys.